

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

7 augusti 2017

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2017/C 256/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2017/C 256/02	Mål C-229/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 2 maj 2017 – Evonik Degussa GmbH mot Förbundsrepubliken Tyskland	2
2017/C 256/03	Mål C-232/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungern) den 4 maj 2017 – VE mot WD	3
2017/C 256/04	Mål C-243/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 10 maj 2017 – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP mot António da Silva Rodrigues	6
2017/C 256/05	Mål C-252/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social de Cádiz (Spanien) den 12 maj 2017 – Moisés Vadillo González mot Alestis Aerospace S.L.	6
2017/C 256/06	Mål C-256/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Rotterdam (Nederländerna) den 15 maj 2017 – Sandd BV mot Autoriteit Consument en Markt	7
2017/C 256/07	Mål C-259/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungern) den 16 maj 2017 – Zoltán Rózsavölgyi y Zoltánné Rózsavölgyi mot Unicredit Leasing Hungary Zrt. och Unicredit Leasing Immo Truck Zrt.	8

2017/C 256/08	Mål C-268/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Županijski sud u Zagrebu (Kroatien) den 18 maj 2017 – Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta mot AY	11
2017/C 256/09	Mål C-288/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 19 maj 2017 – Fédération des fabricants de cigares m.fl. mot Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé	12
2017/C 256/10	Mål C-295/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) den 22 maj 2017 – MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A. mot Autoridade Tributária e Aduaneira	13
2017/C 256/11	Mål C-296/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven kasatsionen sad (Bulgarien) den 22 maj 2017 – Wiener & Trachte GmbH (i obestånd) mot Zhan Oved Tadzher	14
2017/C 256/12	Mål C-298/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av le Conseil d'État (Frankrike) den 23 maj 2017 – France Télévisions SA mot Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)	14
2017/C 256/13	Mål C-314/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 29 maj 2017 – Geocycle Bulgaria EOOD mot Direktor na direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Veliko Tarnovo, pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite	15
2017/C 256/14	Mål C-324/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 31 maj 2017 – brottmål mot Ivan Gavanozov	16
2017/C 256/15	Mål C-332/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Riigikohus (Estland) den 2 juni 2017 – Starman Aktsiaselts mot Tarbijakaitseamet	16
2017/C 256/16	Mål C-333/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Judicial da Comarca de Braga (Portugal) den 1 juni 2017 – Caixa Económica Montepio Geral mot Carlos Samuel Pimenta Marinho m. fl.	17
2017/C 256/17	Mål T-334/17 P: Överklagande ingett den 5 juni 2017 av Republiken Estland av tribunalens dom i första instans (stora avdelningen) av den 24 mars 2017 i mål T-117/15: Republiken Estland mot Europeiska kommissionen	18

Tribunalen

2017/C 256/18	Mål T-13/15: Tribunalens dom av den 27 juni 2017 – Deutsche Post mot EUIPO – Media Logistik (PostModern) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket PostModern — Det äldre nationella ordmärket POST och det äldre EU-ordmärket Deutsche Post — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Bevisning som för första gången lagts fram vid tribunalen)	19
2017/C 256/19	Mål T-541/15: Tribunalens dom av den 20 juni 2017 – Industrie Aeronautiche Reggiane mot EUIPO – Audi (NSU) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av EU-ordmärket NSU — Det äldre nationella ordmärket NSU — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Artikel 42.2 och 42.3 i förordning (EG) nr 207/2009)	19
2017/C 256/20	Mål T-580/15: Tribunalens dom av den 27 juni 2017 – Flamagas mot EUIPO – MatMind (CLIPPER) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — Tredimensionellt EU-varumärke — Formen av en tändare med en sidovinge, som innehåller orddelen CLIPPER — Form som krävs för att uppnå det eftersträvade tekniska resultatet — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och e ii, i förordning (EG) nr 207/2009 — Beskrivning av varumärket i registreringsansökan saknas)	20

2017/C 256/21	Mål T-632/15: Tribunalens dom av den 21 juni 2017 – Tillotts Pharma mot EUIPO — Ferring (OCTASA) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket OCTASA — De äldre tyska och beneluxiska ordmärkena PENTASA — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	21
2017/C 256/22	Mål T-699/15: Tribunalens dom av den 21 juni 2017 – City Train mot EUIPO (CityTrain) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket CityTrain — Frist för ingivande av överklagande — Oförutsebar omständighet — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och c och 7.2 i förordning (EG) nr 207/2009)	21
2017/C 256/23	Mål T-20/16: Tribunalens dom av den 21 juni 2017 – M/S. Indeutsch International mot EUIPO – Crafts Americana Group (Återgivning av bågar mellan två parallella linjer) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-figurmärke återgivande bågar mellan två parallella linjer — Särskiljningsförmåga — Artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 — Prövning av varumärket i den form det registrerats)	22
2017/C 256/24	Mål T-89/16 P: Tribunalens dom av den 27 juni 2017 – Clarke m.fl. mot EUIPO (Överklagande — Personalmål — Tillfälligt anställda — Anställningsavtal för viss tid med en uppsägningsklausul som innebär att avtalet upphör om den anställdes namn inte upptas i förteckningen över godkända sökande i nästkommande allmänna uttagningsprov — Avtalet uppsagt enligt uppsägningsklausulen — Omvandling av en tidsbegränsad anställning till en tillsvidareanställning — Omsorgsplikt — Berättigade förväntningar)	22
2017/C 256/25	Mål T-151/16: Tribunalens dom av den 27 juni 2017 – NC mot kommissionen (Subventioner — Undersökning av Olaf — Upptäckt av oegentligheter — Kommissionens beslut om administrativ påföljd — Uteslutning från deltagande i upphandlingsförfaranden och förlust av rätten att erhålla bidrag som finansieras med medel ur unionens allmänna budget under en period på 18 månader — Upptagande i databasen i systemet för tidig upptäckt och uteslutning — Tillämpning i tiden av olika versioner av budgetförordningen — Väsentliga formföreskrifter — Retroaktiv tillämpning av mindre ingripande repressiv lag)	23
2017/C 256/26	Mål T-235/16: Tribunalens dom av den 21 juni 2017 – GP Joule PV mot EUIPO – Green Power Technologies (GPTech) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket GPTech — Äldre EU-ordmärkena GP JOULE — Rätt att framställa invändning har inte påvisats inför invändningsenheten — Bevisning har lagts fram för första gången inför överklagandenämnden — Har inte beaktats — Överklagandenämndens utrymme för skönsmässig bedömning — Omständigheter som utgör hinder för att beakta ytterligare eller kompletterande bevis — Artikel 76.2 i förordning (EG) nr 207/2009 — Regel 17.4, regel 19.2, regel 20.1 och regel 50.1 i förordning (EG) nr 2868/95)	24
2017/C 256/27	Mål T-236/16: Tribunalens dom av den 22 juni 2017 – Biogena Naturprodukte mot EUIPO (ZUM wohl) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket ZUM wohl — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Hänvisning till den skrivelse som ingetts till överklagandenämnden och som återges i överklagandet — Bevisning som bifogats begäran om muntlig förhandling)	24
2017/C 256/28	Mål T-286/16: Tribunalens dom av den 21 juni 2017 – Kneidinger mot EUIPO – Topseat International (toalettlöck) (Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Registrerad gemenskapsformgivning som återger ett toalettlöck — Äldre gemenskapsformgivning — Ogiltighetsgrund — Särprägel — Artikel 6 i förordning (EG) nr 6/2002)	25

2017/C 256/29	Mål T-327/16: Tribunalens dom av den 27 juni 2017 – Aldi Einkauf mot EUIPO – Fratelli Polli (ANTICO CASALE) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärket ANTICO CASALE — Absoluta registreringshinder — Artikel 52.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 7.1 b, c och g, samt artikel 52.1 a i förordning nr 207/2009)	26
2017/C 256/30	Mål T-685/16: Tribunalens dom av den 27 juni 2017 – Jiménez Gasalla mot EUIPO (B2B SOLUTIONS) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket B2B SOLUTIONS — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 — Särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning — Artikel 7.3 i förordning (EG) nr 207/2009)	26
2017/C 256/31	Mål T-856/16: Tribunalens dom av den 21 juni 2017 – Rare Hospitality International mot EUIPO (LONGHORN STEAKHOUSE) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket LONGHORN STEAKHOUSE — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 — Likabehandling och principen om god förvaltningssed)	27
2017/C 256/32	Mål T-17/16: Tribunalens beslut av den 31 maj 2017 – MS mot kommissionen (Skadeståndstalan — Kommissionens beslut att säga upp ett ”avtal om samförstånd och anslutning till Team Europe” — Avtalsrättsligt skadeståndsansvar — Skiljedomsklausul saknas — Uppenbart att talan skall avvisas) . .	27
2017/C 256/33	Mål T-647/16: Tribunalens beslut av den 1 juni 2017 – Camerin mot parlamentet (Personalmål — Tjänstemän — Utstationering i tjänstens intresse — Pensionsålder — Ansökan om förlängning av tjänstledighet för uppehållande av annan tjänst — Avslag på ansökan — Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas — Förberedande rättsakt — Avvisning)	28
2017/C 256/34	Mål T-691/16: Tribunalens beslut av den 8 juni 2017 – Elevolution – Engenharia mot kommissionen (EUF — Stödprogram för utveckling i Mauretanien — Uppdragsavtal ingånget med Mauretanien vid genomförande av programmet — Återkallande av bestridda debetnotor — Anledning saknas att döma i saken)	28
2017/C 256/35	Mål T-295/17: Talan väckt den 15 maj 2017 – Danpower Baltic mot kommissionen	29
2017/C 256/36	Mål T-298/17: Talan väckt den 11 maj 2017 – Adrian Iordachescu m.fl. mot parlamentet m.fl.	30
2017/C 256/37	Mål T-320/17: Talan väckt den 25 maj 2017 – European Dynamics Luxembourg och Evropaiki Dynamiki mot Europeiska investeringsfonden	31
2017/C 256/38	Mål T-337/17: Talan väckt den 30 maj 2017 – Air France-KLM mot kommissionen	32
2017/C 256/39	Mål T-371/17: Talan väckt den 13 juni 2017 – Qualcomm och Qualcomm Europe mot kommissionen	34
2017/C 256/40	Mål T-372/17: Överklagande ingett den 12 juni 2017 – Louis Vuitton Malletier mot EUIPO – Bee Fee Group (LV POWER ENERGY DRINK)	36
2017/C 256/41	Mål T-373/17: Överklagande ingett den 9 juni 2017 – Louis Vuitton Malletier mot EUIPO – Fulia Trading (LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE)	37
2017/C 256/42	Mål T-374/17: Överklagande ingett den 13 juni 2017 – Cuervo y Sobrinos1882 mot EUIPO – A. Salgado Nespereira (Cuervo y Sobrinos LA HABANA 1882)	37
2017/C 256/43	Mål T-375/17: Överklagande ingett den 5 juni 2017 – Fenyves mot EUIPO (Blue)	38

2017/C 256/44	Mål T-378/17: Överklagande ingett den 8 juni 2017 – La Zaragozana mot EUIPO – Heineken Italia (CERVISIA)	39
2017/C 256/45	Mål T-379/17: Överklagande ingett den 20 juni 2017 – Tengelmann Warenhandelsgesellschaft mot EUIPO – C & C IP (T)	39
2017/C 256/46	Mål T-386/17: Överklagande ingett den 23 juni 2017 – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik mot EUIPO (Пидер)	40
2017/C 256/47	Mål T-387/17: Överklagande ingett den 20 juni 2017 – Triggerball mot EUIPO (Formen på ett bollliknande föremål med kanter)	40
2017/C 256/48	Mål T-115/16: Tribunalens beslut av den 13 juni 2017 – Sandvik Intellectual Property mot EUIPO – Adveo Group International (ADVEON)	41
2017/C 256/49	Mål T-83/17: Tribunalens beslut av den 14 juni 2017 – Heineken Romania mot EUIPO – Lénárd (Csíki Sör)	41
2017/C 256/50	Mål T-158/17: Tribunalens beslut av den 8 juni 2017 – Post Telecom mot EIB	41
2017/C 256/51	Mål T-232/17: Tribunalens beslut av den 12 juni 2017 – Eco-Bat Technologies m.fl. mot kommissionen	42

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2017/C 256/01)**Senaste offentliggörandet**

EUT C 249, 31.7.2017

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 239, 24.7.2017

EUT C 231, 17.7.2017

EUT C 221, 10.7.2017

EUT C 213, 3.7.2017

EUT C 202, 26.6.2017

EUT C 195, 19.6.2017

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 2 maj 2017 –
Evonik Degussa GmbH mot Förbundsrepubliken Tyskland**

(Mål C-229/17)

(2017/C 256/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen*Klagande:* Evonik Degussa GmbH*Motpart:* Förbundsrepubliken Tyskland**Tolkningsfrågor**

- 1) Föreligger "produktion av vätgas" i den mening som avses i bilaga I.2 till beslut 2011/278/EU ⁽¹⁾ endast när en vätemolekyl H_2 produceras av två väteatomer H genom kemisk syntes, eller avser begreppet produktion också att när det gäller en vätgashaltig gasblandning den relativa andelen vätgas H_2 i blandningen ökas – utan syntes – genom att de övriga beståndsdelarna i gasen – antingen på fysikalisk eller på kemisk väg – avlägsnas för att – så som det formuleras i bilaga I.2 till beslut 2011/278/EU – erhålla en "produkt, uttryckt som säljbar (netto)produktion och 100 % renhet för ämnet i fråga"?
- 2) Om fråga 1 ska besvaras på så sätt att begreppet produktion inte omfattar en ökning av den relativa andelen vätgas H_2 i en gasblandning, ställs vidare följande fråga:

Ska formuleringen "processelement som är direkt eller indirekt kopplade till produktionen av vätgas och avskiljning av vätgas och kolmonoxid" tolkas på så sätt att endast de båda elementen tillsammans ("och") omfattas av de systemgränser för produktmärket för väte som beskrivs i bilaga I.2 till kommissionens beslut av den 27 april 2011 (2011/278/EU), eller kan processelementet "avskiljning av vätgas och kolmonoxid" också isolerat för sig ligga inom systemgränserna som ensamt processelement?

- 3) Om fråga 2 ska besvaras så, att processelementet "avskiljning av vätgas och kolmonoxid" också isolerat för sig kan ligga inom systemgränserna som ensamt processelement, ställs vidare följande fråga:

Föreligger ett processelement "avskiljning av vätgas och kolmonoxid" endast när vätgas H_2 uteslutande skiljs från kolmonoxid CO, eller är det fråga om ett processelement "avskiljning av vätgas och kolmonoxid" också när vätgasen inte endast avskiljs från kolmonoxid, utan dessutom också från andra ämnen – till exempel koldioxid CO_2 eller C_nH_n ?

- 4) Om klaganden ska tilldömas rätt till en större tilldelning av gratis utsläppsrätter uppkommer frågan huruvida punkt 3 i domslutet i EU-domstolens dom av den 28 april 2014 (C-191/14) ska tolkas på så sätt att
- a) den sektorsövergripande korrektionsfaktorn i artikel 4 och bilaga II till beslut 2013/448/EU i dess ursprungliga lydelse för tilldelningar som den ansvariga myndigheten i medlemsstaten före den 1 mars [orig. s. 3] 2017 har fastställt för åren 2013–2020 ska tillämpas, och
 - b) att den sektorsövergripande korrektionsfaktorn i artikel 4 och bilaga II till beslut 2013/448/EU i dess ursprungliga lydelse ska tillämpas för större tilldelningar som efter den 1 mars 2017 har tilldömts för åren 2013–2017, och
 - c) att den sektorsövergripande korrektionsfaktorn i artikel 4 och bilaga II till beslut 2013/448/EU i den från den 1 mars 2017 gällande lydelsen av beslut 2017/126/EU ska tillämpas för större tilldelningar som efter den 1 mars 2017 har tilldömts för åren 2018–2020?

(¹) Kommissionens beslut av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG [delgivet med nr K(2011) 2772] (EUT L 130, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungern) den 4 maj 2017 – VE mot WD

(Mål C-232/17)

(2017/C 256/03)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Budai Központi Kerületi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: VE

Svarande: WD

Tolkningsfrågor

- 1) Ska – mot bakgrund av tolkningen av möjligheten att granska alla villkoren i den mening som avses i tjugonde skälet i direktiv 93/13 (¹) och kravet på klarhet och begriplighet i den mening som avses i artiklarna 4.2 och 5 i samma direktiv – avtalsvillkoren i fråga inte anses oskäliga om konsumenten inte kan granska omfattningen av någon viktig del av låneavtalet (avtalsföremålet, det vill säga lånebeloppet, återbetalningarna och låneräntan) förrän efter det att avtalet har ingåtts (inte för att det är objektivt nödvändigt, utan på grund av ett villkor om detta som fastställts av näringsidkaren i allmänna avtalsvillkor som inte förhandlats fram individuellt) genom en ensidig viljeförklaring (även om det anges att den utgör en del av avtalet) från näringsidkaren som är juridiskt bindande för konsumenten?
- 2) Ska – mot bakgrund av tolkningen av möjligheten att granska alla villkoren i den mening som avses i tjugonde skälet i direktiv 93/13 och kravet på klarhet och begriplighet i den mening som avses i artiklarna 4.2 och 5 i samma direktiv – avtalsvillkoren i fråga inte anses oskäliga om någon viktig del av låneavtalet (avtalsföremålet, det vill säga lånebeloppet, återbetalningarna och låneräntan) endast tillkännages "för kännedom", utan att det klargörs huruvida den del som tillkännagetts för kännedom är juridiskt bindande och kan ligga till grund för rättigheter och skyldigheter?

- 3) Ska – mot bakgrund av tolkningen av möjligheten att granska alla villkoren i den mening som avses i tjugonde skälet i direktiv 93/13 och kravet på klarhet och begriplighet i den mening som avses i artiklarna 4.2 och 5 i samma direktiv – avtalsvillkoren i fråga inte anses oskäligen om någon viktig del av låneavtalet definieras med en felaktig terminologi, bland annat om det i ett låneavtal som grundar sig på utländsk valuta (där de krediter som låneavtalet ger upphov till fastställs och redovisas i en utländsk valuta (nedan kallad "kreditvalutan") och skyldigheten att betala dessa krediter fullgörs i nationell valuta (nedan kallad "fullgörelsevalutan"))

(1) anges att lånebeloppet utgörs av

- storleken på en kreditfacilitet, uttryckt i kreditvalutan,
- lånebeloppets övre gräns, fastställd i kreditvalutan,
- den finansiering som konsumenten har ansökt om, fastställd i fullgörelsevalutan, eller
- gränsen för utbetalningen, fastställd i fullgörelsevalutan?

(2) anges att återbetalningarna utgörs av den övre gräns som kan förutses för återbetalningarna, uttryckt i kreditvalutan och/eller i fullgörelsevalutan?

- 4) Ska – mot bakgrund av tolkningen av möjligheten att granska alla villkoren i den mening som avses i tjugonde skälet i direktiv 93/13 och kravet på klarhet och begriplighet i den mening som avses i artiklarna 4.2 och 5 i samma direktiv – avtalsvillkoren i fråga inte anses oskäligen om avtalsföremålet, det vill säga lånebeloppet och återbetalningarna, i ett låneavtal som grundar sig på utländsk valuta (inte för att det är objektivt nödvändigt, utan på grund av ett villkor om detta som fastställts av näringsidkaren i allmänna avtalsvillkor som inte förhandlats fram individuellt)

(1) fastställs genom ett konkret belopp (som enbart utgörs av ett antal tecken bestående av siffror från 0 till 9) i kreditvalutan, och på sin höjd genom en otvetydig beräkningsmetod i fullgörelsevalutan?

(2) fastställs genom ett konkret belopp i fullgörelsevalutan, och på sin höjd genom en otvetydig beräkningsmetod i fullgörelsevalutan?

(3) på sin höjd fastställs genom en otvetydig beräkningsmetod såväl i kreditvalutan som i fullgörelsevalutan?

(4) inte fastställs alls i kreditvalutan och på sin höjd fastställs genom en otvetydig beräkningsmetod i fullgörelsevalutan?

(5) inte fastställs alls i fullgörelsevalutan och på sin höjd fastställs genom en otvetydig beräkningsmetod i kreditvalutan?

- 4.1. I samband med fråga 4.5 ovan, säkerställs möjligheten – för det fall det inte är nödvändigt att fastställa något konkret belopp och föra in det i låneavtalet vid den tidpunkt då det ingås – att på ett otvetydigt sätt beräkna lånebeloppet vid den tidpunkt då avtalet ingås (inte för att det är objektivt nödvändigt, utan på grund av ett villkor om detta som fastställts av näringsidkaren i allmänna avtalsvillkor som inte förhandlats fram individuellt) om

(1) låneavtalet inte innehåller det konkreta lånebeloppet i någon av valutorna,

(2) låneavtalet innehåller den konkreta finansiering som konsumenten har ansökt om eller den konkreta gränsen för utbetalningen, uttryckta i fullgörelsevalutan,

(3) låneavtalet inte innehåller lånebeloppet genom en otvetydig beräkningsmetod i fullgörelsevalutan, samt

- (4) beträffande den otvetydiga beräkningen av lånebeloppet i kreditvalutan, den beräkningskomponent som anges i låneavtalet inte är exakt utan endast utgörs av en övre gräns (den finansiering som konsumenten har ansökt om eller den konkreta utbetalningsgränsen, uttryckt i fullgörelsevalutan)?

4.2.

- 4.2.1. För det fall det inte är nödvändigt att fastställa konkreta belopp och föra in dem i låneavtalet vid den tidpunkt då det ingås föreligger då, vad beträffar den otvetydiga beräkningen:

- 1) ett rättsligt krav att avtalsföremålets omfattning ska fastställas i låneavtalet, det vill säga lånebeloppet och återbetalningarna – vid produkter med rörlig ränta, återbetalningarna för den första ränteperioden –, genom en metod som gör det möjligt att göra beräkningen på ett otvetydigt sätt vid den tidpunkt då avtalet ingås, eller
- 2) är det tillräckligt att låneavtalet, vid den tidpunkt då det ingås, innehåller objektivt identifierbara parametrar som gör det möjligt att beräkna dessa uppgifter (avtalsföremålet och återbetalningarna) vid en framtida tidpunkt (det vill säga att det i låneavtalet – vid den tidpunkt då det ingås – endast fastställs parametrar som gör det möjligt att göra en otvetydig beräkning i framtiden)?

- 4.2.2. För det fall det är tillräckligt att avtalsföremålets omfattning, det vill säga lånebeloppet och återbetalningarna (vid produkter med rörlig ränta, återbetalningarna för den första ränteperioden), kan beräknas i kreditvalutan vid en framtida tidpunkt, är det då nödvändigt att denna framtida tidpunkt (som logiskt sett sammanfaller med den tidpunkt då kreditbeloppen i avtalet fastställs i kreditvalutan) är objektivt fastställd i låneavtalet vid den tidpunkt då det ingås, eller får fastställandet av denna framtida tidpunkt omfattas av näringsidkarens exklusiva utrymme för skönsmässig bedömning?

- 4.3. Vid produkter med periodvis rörlig ränta, ska det anses tillräckligt och därmed inte oskäligt att med avseende på återbetalningarna fastställa (och föra in i låneavtalet vid den tidpunkt då det ingås) de konkreta beloppen och/eller den otvetydiga beräkningsmetoden i kreditvalutan och/eller i fullgörelsevalutan för den första ränteperioden inom avtalets löptid, eller är det ett rättsligt krav att den otvetydiga beräkningsmetoden i kreditvalutan och/eller i fullgörelsevalutan ska fastställas (och föras in i låneavtalet vid den tidpunkt då det ingås) för samtliga ränteperioder inom avtalets löptid?

- 4.4. Kan den otvetydiga beräkningen bara säkerställas på ett sätt som inte är oskäligt om den relevanta matematiska formeln används eller kan någon annan metod användas?

- 4.4.1. För det fall det inte är nödvändigt att använda sig av den relevanta matematiska metoden för att säkerställa den otvetydiga beräkningen, kan en tillräckligt exakt beskrivning i ord göras?

- 4.4.2. För det fall det inte är nödvändigt att använda sig av den relevanta matematiska metoden för att säkerställa den otvetydiga beräkningen, kan till och med ett fackuttryck (till exempel annuitet eller rak amortering) användas, utan att den förklaras?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 10 maj 2017 – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP mot António da Silva Rodrigues

(Mål C-243/17)

(2017/C 256/04)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP

Motpart: António da Silva Rodrigues

Tolkningsfrågor

- 1) Från vilken dag börjar preskriptionstiden på fyra år, som föreskrivs i artikel 3.1 första stycket ⁽¹⁾, att löpa när det är fråga om oegentligheter som har begåtts vid ett visst tillfälle (oegentligheter som inte är kontinuerliga eller upprepade)?
- 2) Är regeln, enligt vilken preskriptionstiden "[f]ör fleråriga program sträcker sig ... åtminstone fram till programmets definitiva avslutning", tillämplig när det är fråga om en oegentlighet som inte är kontinuerlig eller upprepade?
- 3) Är även regeln i nämnda artikel 3, enligt vilken preskription "inträder ... senast den dag då en tid som motsvarar den dubbla preskriptionstiden löper ut utan att den behöriga myndigheten beslutat om någon sanktion ..." tillämplig när det är fråga om ett flerårigt program, det vill säga löper även denna frist "fram till [det fleråriga] programmets definitiva avslutning"?
- 4) Vilken är innebörden av frasen "[f]ör fleråriga program sträcker sig preskriptionstiden åtminstone fram till programmets definitiva avslutning":
 - a) Löper preskriptionstiden aldrig ut innan ett flerårigt program definitivt har avslutats?
 - b) Är det så att preskriptionstiden inte löper under tiden som programmet genomförs, det vill säga fram till programmets definitiva avslutning, utan börjar att löpa på nytt från den tidpunkten?
 - c) Fortsätter preskriptionstiden att löpa och kan således, trots att det rör sig om ett flerårigt program, preskription inträda före programmets definitiva avslutning om fristen löper ut dessförinnan?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 1995, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social de Cádiz (Spanien) den 12 maj 2017 – Moisés Vadillo González mot Alestis Aerospace S.L.

(Mål C-252/17)

(2017/C 256/05)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social de Cádiz

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Moisés Vadillo González

Svarande: Alestis Aerospace S.L.

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör rådets direktiv 2010/18/EU ⁽¹⁾ hinder för en tolkning av artikel 37.4 i den spanska lagen om arbetstagare (rätt till en timmes daglig ledighet från arbetet till dess att det minderåriga barnet har uppnått nio månaders ålder) som innebär att en arbetande förälder som ansöker om ledigheten inte har rätt till denna om den andra föräldern saknar arbete, oavsett könsfördelningen mellan dem?
- 2) Utgör artikel 3 i direktiv 2006/54/EG ⁽²⁾, som syftar till att säkerställa full jämställdhet mellan kvinnor och män i arbetslivet, hinder för att tolka nämnda artikel 37.4 i lagen om arbetstagare på så sätt att en manlig förälder som arbetar inte har rätt till denna ledighet om hans maka, som är den andra föräldern, saknar arbete?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2010/18/EU, av den 8 mars 2010, om genomförandet av det ändrade ramavtal som föräldraledighet som ingåtts av BUSINESSEUROPE, UEAPME, ECPE och EFS och om upphävande av direktiv 96/34/EG (EUT L 68, 2010, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlamentet och rådets direktiv 2006/54/CE av den 5 juli om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) (EUT L 204, 2006, s. 23).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Rotterdam (Nederländerna) den 15 maj
2017 – Sandd BV mot Autoriteit Consument en Markt**

(Mål C-256/17)

(2017/C 256/06)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Rotterdam

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Autoriteit Consument en Markt

Motpart: Autoriteit Consument en Markt Koninklijke PostNL BV

Övrig part i målet: Koninklijke PostNL BV

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 14.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG ⁽¹⁾ av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/6/EG ⁽²⁾ av den 20 februari 2008 om ändring av direktiv 97/67/EG beträffande fullständigt genomförande av gemenskapens inre marknad för posttjänster (postdirektivet) tolkas så, att det av denna artikel följer att det i nationella lagar och andra bestämmelser måste föreskrivas att tillhandahållarna av samhällsomfattande tjänster i den interna redovisningen ska ha skilda konton för att tydligt skilja mellan var och en av de tjänster och produkter som ingår i de samhällsomfattande tjänsterna och de tjänster och produkter som inte gör det, eller följer det av denna artikel endast att å ena sidan alla tjänster och produkter som ingår i de samhällsomfattande tjänsterna och å andra sidan alla tjänster och produkter som inte gör det ska särredovisas?
- 2) Ska artikel 12 andra strecksatsen i ... direktiv 97/67/EG ... i dess lydelse enligt ... direktiv 2008/6/EG ... tolkas så, att varje enskild tjänst som ingår i de samhällsomfattande tjänsterna ska vara kostnadsrelaterad?

- 3) Utgör kravet i artikel 12 andra strecksatsen i ... direktiv 97/67/EG ... i dess lydelse enligt ... direktiv 2008/6/EG ... på att priserna ska vara kostnadsrelaterade och ge incitament till ett effektivt tillhandahållande av samhällsomfattande tjänster, hinder för att på obestämd tid tillämpa en fast procentuell avkastning som kostnaderna för de samhällsomfattande posttjänsterna ökas med i syfte att öka avgiftsutrymmet?

⁽¹⁾ EGT L 15, 1998, s. 14.

⁽²⁾ EUT L 52, 2008, s. 3.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungern) den 16 maj 2017 – Zoltán Rózsavölgyi y Zoltánné Rózsavölgyi mot Unicredit Leasing Hungary Zrt. och Unicredit Leasing Immo Truck Zrt.

(Mål C-259/17)

(2017/C 256/07)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Budai Központi Kerületi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Zoltán Rózsavölgyi och Zoltánné Rózsavölgyi

Svarande: Unicredit Leasing Hungary Zrt. och Unicredit Leasing Immo Truck Zrt.

Tolkningsfrågor

- 1) Med hänsyn i synnerhet till att kvalificering av beskrivningen av avtalets föremål som oskäligt leder till fullständig (och inte bara delvis) ogiltighet, kan ogiltigförklaringen till följd av oskälighet av den klausul som beskriver avtalets huvudföremål (som leder till att denna klausul inte längre medför några skyldigheter för konsumenten) få konsekvenser (exempelvis genom tillämpning av ett domstolsavgörande, en särskild rättsföljd som föreskrivs i en nationell rättslig bestämmelse, en lagbestämmelse eller vad som föreskrivs i ett domstolsavgörande där doktrinen knyts samman) i form av en ändring, faktiskt eller sett till verkningarna, av den rättsliga kvalificeringen av avtalet, såsom konkret att ett låneavtal baserat på valutor (där krediten enligt avtalet bestäms och bokförs i en utländsk valuta, nedan kallad kreditvalutan, och skyldigheten att betala krediterna ska uppfyllas i den inhemska valutan, nedan kallad uppfyllelsevalutan) övergår till att betraktas som ett låneavtal i forint (HUF)?

- 1.1 Om det antas att ogiltigförklaringen, till följd av oskälighet, av den klausul som beskriver avtalets huvudföremål kan få konsekvenser i form av en ändring, faktiskt eller sett till verkningarna, av den rättsliga kvalificeringen av avtalet, kan då denna ändring av kvalificeringen medföra (exempelvis genom tillämpning av ett domstolsavgörande, en särskild rättsföljd som föreskrivs i en nationell rättslig bestämmelse, en lagbestämmelse eller vad som föreskrivs i ett domstolsavgörande där doktrinen knyts samman) att vissa ekonomiska faktorer som är av betydelse för den rättsliga relationen ändras, även på ett sådant sätt att det kan vara till men för konsumenten (exempelvis retroaktiv tillämpning av centralbankens styrränta eller den marknadsmässiga räntesatsen för lån i forint i stället för den lägre räntesats som fastställs i avtalet)?

- 2) Har den rättsliga följden av oskäligheten absolut verkan och utgör en ren rättsfråga, eller ska de rättsliga följderna av oskäligheten tvärtom tolkas med hänsyn till

(1) den avtalspraxis som gäller för andra slags oskäliga avtal,

(2) den förmodade sårbarheten hos vissa aktörer som påverkas direkt i ekonomiskt avseende (exempelvis, när det gäller lån i utländsk valuta, gäldenärer med lån i utländsk valuta liksom banksystemet), eller

- (3) intressena hos vissa tredje män eller grupper som inte påverkas direkt i ekonomiska avseende, exempelvis att gruppen gäldenärer med lån i utländsk valuta som en följd av ogiltigförklaringen i slutändan kan hamna i en bättre situation, sett till den matematiska likvidationen av kontona, är gäldenärer med lån i forint?
- 3) Kan, sett till artiklarna 3.1, 4.2, 5 och 6.1 i direktiv 93/13/EEG ⁽¹⁾ (det vill bedömningen av oskälighet och de rättsliga följderna av detta), den klausul enligt vilken konsumenten ska stå risken för valutakursförändringar (det vill säga, den bestämmelse eller de samlade bestämmelser i avtalet som reglerar riskfördelningen) delas upp i olika klausuler?
- 4) Ska artikel 6.1 i direktiv 93/13 (enligt vilken oskäliga avtalsvillkor inte är bindande för konsumenten) tolkas på så sätt att en viss klausul (inte en konkret del av den, utan klausulen som helhet) kan vara antingen oskälig i sin helhet eller oskälig i vissa delar och icke oskälig i andra och därför delvis tillämplig, så att den (exempelvis utifrån en domstols bedömning i det konkreta fallet) kan vara bindande för konsumenten i viss utsträckning (det vill säga att klausulen, sett till dess verkningar, endast är oskälig i viss mån), exempelvis genom tillämpning av ett domstolsavgörande, en särskild rättsföljd som föreskrivs i en nationell rättslig bestämmelse, en lagbestämmelse eller vad som föreskrivs i ett domstolsavgörande där doktrinen knyts samman?
- 4.1 Om artikel 6.1 i direktiv 93/13 ska tolkas på så sätt att en given klausul antingen kan vara oskälig i sin helhet eller samtidigt oskälig i vissa delar och icke oskälig i andra och därför delvis tillämplig, så att den kan vara bindande för konsumenten i viss utsträckning (det vill säga att klausulen, sett till dess verkningar, endast är oskälig i viss mån), kan då ogiltigförklaring av hela låneavtalet på grund av att den klausul som beskriver avtalet huvudföremål föreklaras oskälig medföra att konsumenten, sett till den matematiska likvidationen av kontona, hamnar i ett sämre och näringsidkaren i ett bättre läge än om, i samma fall, låneavtalet hade förklarats delvis oskäligt (och de övriga avtalsvillkoren då hade fortsatt att vara bindande för parterna med samma innehåll)?
- 5)
- 5.1 Kan en klausul anses icke oskälig, det vill säga klar och begriplig, med hänsyn till de ekonomiska följderna, om den formulerats (som ett allmänt avtalsvillkor som används av näringsidkaren och som inte har varit föremål för individuell förhandling) på grundval av den lagstadgade upplysningsplikten – som med nödvändighet är av generell natur – och som lägger risken för valutakursförändringar på konsumenten utan att uttryckligen ange att de amorteringar som ska göras enligt låneavtalet kan överstiga konsumentens inkomster enligt näringsidkarens solvensbedömning, även med hänsyn till att de relevanta nationella bestämmelserna föreskriver att risken ska preciseras skriftligen och att det inte räcker att endast uppge att det föreligger en risk och hur den ska fördelas och till att EU-domstolen i punkt 74 i sin dom C-26/13 konstaterade att näringsidkaren inte bara måste upplysa konsumenten om risken utan även att konsumenten med hjälp av dessa upplysningar ska kunna bedöma de potentiellt betydande ekonomiska följderna för honom eller henne till följd av det avtalade risken för valutakursförändringar och därmed den totala lånekostnaden?
- 5.2 Kan en klausul anses icke oskälig, det vill säga klar och begriplig, med hänsyn till de ekonomiska följderna, om den formulerats (som ett allmänt avtalsvillkor som används av näringsidkaren och som inte har varit föremål för individuell förhandling) på grundval av den lagstadgade upplysningsplikten – som med nödvändighet är av generell natur – och som lägger risken för valutakursförändringar på konsumenten utan att uttryckligen ange att skulden vid varje tidpunkt enligt låneavtalet kan överstiga värdet av den egendom som konsumenten förfogar över och som utgör säkerhet för lånet, enligt näringsidkarens solvensbedömning, även med hänsyn till att de relevanta nationella bestämmelserna föreskriver att risken ska preciseras skriftligen och att det inte räcker att endast uppge att det föreligger en risk och hur den ska fördelas och till att EU-domstolen i punkt 74 i sin dom C-26/13 konstaterade att näringsidkaren inte bara måste upplysa konsumenten om risken utan även att konsumenten med hjälp av dessa upplysningar ska kunna bedöma de potentiellt betydande ekonomiska följderna för honom eller henne till följd av det avtalade risken för valutakursförändringar och därmed den totala lånekostnaden?

- 5.3 Kan en klausul anses icke oskäligen, det vill säga klar och begriplig, med hänsyn till de ekonomiska följderna, om den formulerats (som ett allmänt avtalsvillkor som används av näringsidkaren och som inte har varit föremål för individuell förhandling) på grundval av den lagstadgade upplysningsplikten – som med nödvändighet är av generell natur – och som lägger risken för valutakursförändringar på konsumenten utan att uttryckligen ange att 1) det inte finns någon övre gräns för förändringar i valutakursen, 2) möjligheten att valutakursen förändras är reell, det vill säga kan inträffa under låneavtalets löptid, 3) amorteringsbeloppen därför kan öka utan begränsning, 4) förändringar av valutakurser kan göra att inte bara amorteringsbeloppen utan även skulden kan öka utan begränsning, 5) det inte finns någon gräns för möjliga förluster, 6) de nödvändiga säkerhetsåtgärder har begränsade verkningar och kräver konstant uppmärksamhet, och 7) näringsidkaren inte åtar sig att svara för denna uppmärksamhet, även med hänsyn till att de relevanta nationella bestämmelserna föreskriver att risken ska preciseras skriftligen och att det inte räcker att endast uppge att det föreligger en risk och hur den ska fördelas och till att EU-domstolen i punkt 74 i sin dom C-26/13 konstaterade att näringsidkaren inte bara måste upplysa konsumenten om risken utan även att konsumenten med hjälp av dessa upplysningar ska kunna bedöma de potentiellt betydande ekonomiska följderna för honom eller henne till följd av det avtalade risken för valutakursförändringar och därmed den totala lånekostnaden?
- 5.4 Kan – särskilt med hänsyn till att det är tänkbart, eller till och med kan vara fallet, att det i nationell rättspraxis eller lagstiftning slagits fast att konsumenten, beträffande valutalån, tog på sig skulden i utländsk valuta därför att den tillämpliga räntesatsen vid den tidpunkten var förmånligare än vid lån i forint och i gengäld accepterade att ensam stå risken för valutakursförändringar, och med hänsyn till att det är tänkbart, eller till och med kan vara fallet, att det i nationell rättspraxis eller lagstiftning slagits fast att en överflyttning av avtalsförpliktelser till en av parterna efter avtalsslutet, som inte kunde förutses dessförinnan, inte kan bedömas utifrån kriterierna om oskälighet, eftersom ogiltighetsgrunderna måste föreligga när avtalet ingås, även med hänsyn till att de relevanta nationella bestämmelserna föreskriver att risken ska preciseras skriftligen och att det inte räcker att endast uppge att det föreligger en risk och hur den ska fördelas och till att EU-domstolen i punkt 74 i sin dom C-26/13 konstaterade att näringsidkaren inte bara måste upplysa konsumenten om risken utan även måste göra det möjligt att utvärdera risken – en klausul anses icke oskäligen, det vill säga klar och begriplig, med hänsyn till de ekonomiska följderna, om den formulerats (som ett allmänt avtalsvillkor som används av näringsidkaren och som inte har varit föremål för individuell förhandling) på grundval av den lagstadgade upplysningsplikten – som med nödvändighet är av generell natur – och som lägger risken för valutakursförändringar på konsumenten utan att uttryckligen ange den förutsebara riktningen för valutakursförändringarna under lånets löptid (eller åtminstone under den inledande perioden) eller högsta och/eller lägsta värden (exempelvis på grundval av beräkningsmetoden forward och/eller principen om lika räntor, enligt vilken, för valutalån, det med en hög grad av säkerhet kan bedömas att en räntefördel, det vill säga att LIBOR [London Interbank Offered Rate] eller EURIBOR [Euro Interbank Offered Rate] kommer att vara lägre än BUBOR [Budapest Interbank Offered Rate], kommer att ge upphov till en valutakursförlust för konsumenten, det vill säga att kursen för uppfyllelsevalutan kommer att falla i förhållande till kreditvalutan?
- 5.5 Kan en klausul anses icke oskäligen, det vill säga klar och begriplig, med hänsyn till de ekonomiska följderna, om den formulerats (som ett allmänt avtalsvillkor som används av näringsidkaren och som inte har varit föremål för individuell förhandling) på grundval av den lagstadgade upplysningsplikten – som med nödvändighet är av generell natur – och som lägger risken för valutakursförändringar på konsumenten utan att uttryckligen och exakt ange (exempelvis genom en rad kvantitativa uppgifter eller ett diagram beskriva hur kurserna för uppfyllelsevalutan och kreditvalutan fluktuerat i förhållande till varandra historiskt under en minst lika lång tidsperiod som löptiden för lånet) den verkliga risken för gäldenären som kan förutses följa av att konsumenten tar på sig valutakursrisken, även med hänsyn till att de relevanta nationella bestämmelserna föreskriver att risken ska preciseras skriftligen och att det inte räcker att endast uppge att det föreligger en risk och hur den ska fördelas och till att EU-domstolen i punkt 74 i sin dom C-26/13 konstaterade att näringsidkaren inte bara måste upplysa konsumenten om risken utan även att konsumenten med hjälp av dessa upplysningar ska kunna bedöma de potentiellt betydande ekonomiska följderna för honom eller henne till följd av det avtalade risken för valutakursförändringar och därmed den totala lånekostnaden?

- 5.6 Kan – särskilt med hänsyn till att det är tänkbart, eller till och med kan vara fallet, att det i nationell rättspraxis eller lagstiftning slagits fast att konsumenten, beträffande valutalån, tog på sig skulden i utländsk valuta därför att den tillämpliga räntesatsen vid den tidpunkten var förmånligare än vid lån i forint och i gengäld accepterade att ensam stå risken för valutakursförändringar, och med hänsyn till att de relevanta nationella bestämmelserna föreskriver att risken ska preciseras skriftligen och att det inte räcker att endast uppge att det föreligger en risk och hur den ska fördelas och till att EU-domstolen i punkt 74 i sin dom C-26/13 konstaterade att näringsidkaren inte bara måste upplysa konsumenten om risken utan även måste göra det möjligt att utvärdera risken – en klausul anses icke oskälig, det vill säga klar och begriplig, med hänsyn till de ekonomiska följderna, om den formulerats (som ett allmänt avtalsvillkor som används av näringsidkaren och som inte har varit föremål för individuell förhandling) på grundval av den lagstadgade upplysningsplikten – som med nödvändighet är av generell natur – och som lägger risken för valutakursförändringar på konsumenten utan att uttryckligen och exakt ange (exempelvis genom uttryckliga, kvantitativa historiska uppgifter avseende en minst lika lång tidsperiod som löptiden för lånet) hur stora fördelar som kan förväntas erhållas av att BUBOR tillämpas på lån i forint och LIBOR eller EURIBOR på lån i utländsk valuta?
- 6) Hur ska, vid oskälighetsbedömningen av en klausul som formulerats (som ett allmänt avtalsvillkor som används av näringsidkaren och som inte har varit föremål för individuell förhandling) på grundval av den lagstadgade upplysningsplikten – som med nödvändighet är av generell natur – och som lägger risken för valutakursförändringar på konsumenten, bevisbördan fördelas mellan konsumenten och näringsidkaren vad gäller prövningen av om konsumenten hade någon verklig möjlighet att ta del av villkoret innan avtalet ingicks och denne oåterkalleligen underkastade sig detta villkor (artikel 3.3 i direktiv 93/13 och punkt 1 i) i bilagan till direktivet)?
- 7) ¿Procede considerar que, a efectos de los contratos de préstamo basados en divisas —es decir, a efectos de transacciones relativas a servicios cuyo precio está vinculado a las fluctuaciones de un tipo de cambio en el mercado financiero—, las entidades de crédito que contratan con un consumidor utilizando su propio tipo de cambio de divisas son profesionales que no controlan la evolución del precio — punto 2, letra c), del anexo de la Directiva 93/13/CEE—?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Županijski sud u Zagrebu (Kroatien) den 18 maj 2017 –
Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta mot AY**

(Mål C-268/17)

(2017/C 256/08)

Rättegångsspråk: kroatiska

Hänskjutande domstol

Županijski sud u Zagrebu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta

Tilltalad: AY

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 4 led 3 i rambeslut 2002/584/RIF tolkas så, att den omständigheten att åtal inte väcks för det brott som ligger till grund för en europeisk arresteringsorder eller åtal underläts endast hänför sig till det brott som ligger till grund för den europeiska arresteringsordern, eller ska bestämmelsen förstås så, att avståendet från eller nedläggandet av åtal också ska avse den eftersökte i egenskap av misstänkt/tilltalad inom ramen för denna lagföring?

- 2) Får en medlemsstat enligt artikel 4 led 3 i rambeslut 2002/584/RIF vägra att verkställa en utfärdad europeisk arresteringsorder när den rättsliga myndigheten i den andra medlemsstaten har beslutat antingen att inte väcka åtal för det brott som ligger till grund för den europeiska arresteringsordern eller att underlåta åtal för det fall den eftersökte var vittne och inte misstänkt/tilltalad i detta förfarande?
- 3) Utgör beslutet att avsluta en utredning i vilken den eftersökte inte var misstänkt, utan hördes som vittne, ett skäl för de andra medlemsstaterna att inte verkställa den utfärdade europeiska arresteringsordern i enlighet med artikel 3 led 2 i rambeslut 2002/584/RIF?
- 4) Vilket är sambandet mellan det tvingande skälet att vägra överlämnande i artikel 3 led 2 i rambeslutet om "det framgår av de uppgifter som står till den verkställande rättsliga myndighetens förfogande att den eftersöktes ansvar för samma gärning prövats genom lagakraftäggande dom i en medlemsstat" och det fakultativa skälet att vägra överlämnande i artikel 4 led 3 i rambeslutet när "den eftersökte i en medlemsstat omfattas av ett annat slutligt avgörande för samma gärningar som hindrar senare lagföring"?
- 5) Ska artikel 1.2 i rambeslut 2002/584/RIF tolkas så, att den verkställande staten är skyldig att anta ett beslut för varje europeisk arresteringsorder som överlämnas till den, och detta även när den redan har meddelat beslut beträffande en tidigare europeisk arresteringsorder som utfärdats av den andra rättsliga myndigheten mot samma eftersökte i samma straffrättsliga förfarande och den nya europeiska arresteringsordern har utfärdats på grund av en ändrad omständighet i den stat som har utfärdat ordern (beslut om hänskjutande – inledande av det straffrättsliga förfarandet, strängare beviskrav för huruvida brottet har begåtts, ny behörig rättslig myndighet/domstol)?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 19 maj 2017 –
Fédération des fabricants de cigares m.fl. mot Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la
Santé**

(Mål C-288/17)

(2017/C 256/09)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Sökande: Fédération des fabricants de cigares, Coprova, E-Labo France, Smakq développement, Société nationale d'exploitation industrielle des tabacs et allumettes (SEITA), British American Tobacco France

Motparter: Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Intervenienter: Société J. Cortès France, Scandinavian Tobacco Group France, Villiger France

Tolknings- och giltighetsfrågor

- 1) Ska bestämmelserna i artikel 13.1 och 13.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/40/EU av den 3 april 2014 ⁽¹⁾ tolkas så, att de förbjuder användning på styckförpackningar, på ytterförpackningar och på tobaksvaror av varje varumärke som anspelar på vissa kvaliteter, oavsett hur välkänt varumärket är?
- 2) Utifrån den tolkning som ska göras av artikel 13.1 och 13.3 i direktivet, iakttar dessa bestämmelser, i det att de tillämpas på namn och varumärken, rätten till egendom, yttrandefriheten, näringsfriheten, proportionalitetsprincipen och rättssäkerhetsprincipen?

- 3) För det fall föregående fråga besvaras jakande: Under vilka villkor får en medlemsstat – utan att därvid kränka rätten till egendom, yttrandefriheten, näringsfriheten och proportionalitetsprincipen – använda sig av den möjlighet som står till buds enligt artikel 24.2 i direktivet för att ålägga tillverkare och importörer att utforma styckförpackningar och ytterförpackningar på ett neutralt och standardiserat sätt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/40/EU av den 3 april 2014 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och relaterade produkter och om upphävande av direktiv 2001/37/EG (EUT L 127, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) den 22 maj 2017 – MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A. mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-295/17)

(2017/C 256/10)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A.

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 2.1 c, 64.1, 66 a och 73 i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att en teleoperatör (television, internet, mobilnät och fasta nät) är skyldig att betala mervärdesskatt för uttaget hos sina kunder – för det fall ett avtal på grund av kundens underlåtenhet bringas att upphöra före utgången av en bestämd period (lojalitetsperiod) som motsvarar den bindningstid kunden är skyldig att iaktta enligt avtalet – av ett förutbestämt belopp som motsvarar värdet av den månatliga grundavgift som kunden är skyldig enligt avtalet multiplicerad med det antal månadsinbetalningar som återstår för att fullgöra lojalitetsperioden, i ett sammanhang i vilket operatören, vid faktureringen av nämnda belopp, och oberoende av operatörens faktiska uttag, redan har upphört med att tillhandahålla tjänsterna, när
- a) syftet med det fakturerade beloppet enligt avtalet är att avskräcka kunden från att inte fullgöra den lojalitetsperiod som kunden har förbundit sig att iaktta och att ersätta operatören för den skada som vederbörande vållats på grund av att lojalitetsperioden inte har iakttagits, närmare bestämt för att den vinst utblivit som operatören skulle ha erhållit om avtalet hade gällt till periodens slut, för avtal om lägre avgifter, för tillhandahållande av utrustning och andra erbjudanden, gratis eller till nedsatt pris, eller för reklamkostnader och kostnader för att dra till sig kunder,
- b) ingångna avtal med en lojalitetsperiod innebär en högre betalning, jämfört med avtal utan en lojalitetsperiod, för dem som dragit till sig dessa kunder, eftersom ersättningen i båda fallen (avtal med eller utan lojalitetsperiod) beräknas på grundval av den månadsavgift som fastställts i de ingångna avtalen, och
- c) det fakturerade beloppet enligt nationell rätt kan kvalificeras som en straffavgift?
- 2) Påverkas svaret på den första frågan för det fall någon eller några av de situationer som anges i dess olika underpunkter inte föreligger?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven kasatsionen sad (Bulgarien) den 22 maj 2017 – Wiemer & Trachte GmbH (i obestånd) mot Zhan Oved Tadzher

(Mål C-296/17)

(2017/C 256/11)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven kasatsionen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Wiemer & Trachte GmbH (i obestånd)

Motpart: Zhan Oved Tadzher

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 3.1 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 ⁽¹⁾ om insolvensförfaranden tolkas så, att behörigheten för domstolar i den medlemsstat inom vars territorium ett insolvensförfarande har inletts att pröva och avgöra en talan om återvinning på grund av gäldenärens insolvens som har väckts mot en motpart som har säte eller hemvist i en annan medlemsstat exklusiv, eller, vad gäller artikel 18.2 i den förordningen, är förvaltaren behörig att väcka talan om återvinning vid domstol i en medlemsstat inom vars territorium motparten har sitt säte eller hemvist, när den talan om återvinning som förvaltaren har väckt grundas på att lös egendom förfogats över i den andra medlemsstaten?
- 2) Anses ett infriande av en skuld till gäldenären i en medlemsstat genom den verkställande direktören för gäldenärbolagets filial i den medlemsstaten befriande i enlighet med artikel 24.2 jämförd med artikel 24.1 i förordning nr 1346/2000 när, vid tidpunkten för skuldens infriande, en begäran om att inleda ett insolvensförfarande avseende gäldenärens tillgångar hade lämnats in och en provisorisk förvaltare hade utsetts i en annan medlemsstat, men avgörande om att inleda insolvensförfarandet inte hade meddelats?
- 3) Tillämpas artikel 24.1 i förordning nr 1346/2000 om infriande av en skuld på en summa pengar som betalats till gäldenären, där den ursprungliga överföringen av den summan från gäldenären till den som infriar skulden anses ogiltig enligt insolvensdomstolens nationella rätt och den ogiltigheten följer av att ett insolvensförfarande inletts?
- 4) Tillämpas presumtionen om bristande kännedom i artikel 24.2 i förordning nr 1346/2000 när de myndigheter som anges i den andra meningen i artikel 21.2 i förordningen inte har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att beslut varigenom insolvensdomstolen utsåg en provisorisk förvaltare och beslutade att bolagets förfoganden över tillgångar skulle vara giltiga endast med förvaltarens samtycke, offentliggörs i registret i den medlemsstat inom vars territorium gäldenären har en filial, för det fall den medlemsstat där filialen har sitt säte föreskriver ett obligatoriskt offentliggörande av dessa beslut, oberoende av att den erkänner dem i enlighet med artikel 25 i förening med artikel 16 i förordningen?

⁽¹⁾ EUT L 160, 2000, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av le Conseil d'État (Frankrike) den 23 maj 2017 – France Télévisions SA mot Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Mål C-298/17)

(2017/C 256/12)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: France Télévisions SA

Motparter: Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska ett företag som erbjuder direktuppspelning av tv-program på internet enbart på grund av detta faktum anses utgöra ett företag som tillhandahåller ett elektroniskt kommunikationsnät som används för distribution av radio- eller tv-sändningar till allmänheten, i den mening som avses i artikel 31.1 i direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002? ⁽¹⁾
- 2) Om svaret på den första frågan är nekande, kan en medlemsstat då, utan att åsidosätta direktivet eller andra unionsrättsliga bestämmelser, föreskriva en sändningsplikt, som omfattar radio- och tv-programtjänster, för både företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och företag som utan att tillhandahålla sådana nät erbjuder direktuppspelning av tv-program på internet?
- 3) Om svaret på den andra frågan är jakande, får medlemsstaterna då beträffande tjänstedistributörer som inte tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät underlåta att låta sändningsplikten vara beroende av att samtliga villkor som anges i artikel 31.1 i direktiv 2002/22 är uppfyllda, trots att dessa villkor enligt direktivet måste vara uppfyllda vad beträffar operatörer av elektroniska kommunikationsnät?
- 4) Kan en medlemsstat som har infört en sändningsplikt, som omfattar vissa radio- eller tv-programtjänster i vissa nät, utan att åsidosätta direktivet föreskriva en skyldighet att godta att dessa tjänster vidaresänds i dessa nät, inbegripet – vad beträffar vidaresändning på en webbplats – när det berörda tv-företaget självt sänder sina egna program på internet?
- 5) När det gäller sändningar via internet, ska det i artikel 31.1 i direktiv 2002/22 angivna villkoret att ett betydande antal slutanvändare av nät som omfattas av sändningsplikt ska använda dessa nät som sitt huvudsakliga medel för att ta emot radio- och tv-sändningar bedömas med hänsyn till samtliga användare som tittar på tv-program via direktuppspelning på internet eller endast med hänsyn till användarna till den webbplats som omfattas av sändningsplikten?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) (EGT L 108, s. 51).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 29 maj 2017 – Geocycle Bulgaria EOOD mot Direktor na direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Veliko Tarnovo, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Mål C-314/17)

(2017/C 256/13)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Geocycle Bulgaria EOOD

Motpart: Direktor na direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Veliko Tarnovo, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Tolkningsfrågor

Utgör det ett åsidosättande av principerna om skatteneutralitet och effektivitet av det gemensamma systemet för mervärdesskatt, som följer av bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, när en och samma leverans mot bakgrund av de faktiska omständigheterna i det nationella målet är föremål för mervärdesskatt först enligt de generella bestämmelserna genom att leverantören beräknar mervärdesskatten på fakturan avseende försäljning, och därefter enligt systemet för omvänd betalningsskyldighet av mottagaren, i enlighet med omprövningsbeslutet, enligt vilket det i praktiken inte är möjligt att göra avdrag för mervärdesskatten, och nationell rätt inte ger möjlighet att ändra den mervärdesskatt som beräknats på leverantörens fakturor efter det att förfarandet för skattekontroll avslutats?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 31 maj 2017 – brottmål mot Ivan Gavanozov

(Mål C-324/17)

(2017/C 256/14)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Ivan Gavanozov

Tolkningsfrågor

- 1) Är nationell lagstiftning och rättspraxis som inte tillåter att de materiella grunderna för ett domstolsbeslut om europeisk utredningsorder beträffande en husrannsakan i bostad eller företagslokal och beslagtagande av särskilda föremål samt hörande av vittne angrips antingen direkt genom ett överklagande av domstolsbeslut eller indirekt genom en separat skadeståndstalan, förenlig med artikel 14 i direktiv 2014/41/EU av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området ⁽¹⁾?
- 2) Tillerkänner artikel 14.2 i direktivet på ett omedelbart och direkt sätt en rätt för en berörd person att angripa ett domstolsbeslut om europeisk utredningsorder, oberoende av att det saknas en sådan processuell möjlighet i nationell rätt?
- 3) Är den som anklagas för brott, med beaktande av artikel 14.2 jämförd med artiklarna 6.1 a och 1.4 i direktivet, en berörd person i den mening som avses i artikel 14.4 i direktivet om åtgärderna för att inhämta bevisning riktas mot tredje man?
- 4) Är den person som disponerar över eller använder den egendom där en husrannsakan och beslag har gjorts eller den person som ska höras som vittne, en berörd person i den mening som avses i artikel 14.4 jämförd med artikel 14.2 i direktivet?

⁽¹⁾ EUT L 130, 2014, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Riigikohus (Estland) den 2 juni 2017 – Starman Aktsiaselts mot Tarbijakaitseamet

(Mål C-332/17)

(2017/C 256/15)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Riigikohus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Starman Aktsiaselts

Motpart: Tarbijakaitseamet

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU⁽¹⁾ av den 25 oktober 2011 tolkas så, att en operatör kan tillhandahålla ett telefonnummer för vilket en högre tariff är tillämplig än den normala samtalstariffen om operatören utöver telefonnumret med den högre tariffen även på ett begripligt och lättillgänglig sätt erbjuder konsumenten ett telefonnummer i det fasta nätet till normal samtalsavgift för kundkontakter i anslutning till avtal som ingåtts?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande: Utgör artikel 21 i direktiv 2011/83/EU hinder mot att en konsument som av fri vilja använder ett telefonnummer med en högre tariff för att kontakta operatören i anslutning till ett avtal som ingåtts, fastän denne på ett begripligt och lättillgänglig sätt har tillhandahållit konsumenten ett telefonnummer med normal samtalsavgift, är skyldig att betala den högre tariffen för kontakten med operatören?
- 3) Om den första frågan besvaras jakande: Medför begränsningen i artikel 21 i direktiv 2011/83/EU att operatören har en skyldighet att tillsammans med ett kortnummer även överallt hänvisa till ett telefonnummer i det fasta nätet till normal samtalsavgift och till information om prisskillnaderna?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 2011, s. 64)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Judicial da Comarca de Braga (Portugal) den 1 juni 2017 – Caixa Económica Montepio Geral mot Carlos Samuel Pimenta Marinho m.fl.

(Mål C-333/17)

(2017/C 256/16)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Judicial da Comarca de Braga

Parter i målet vid den nationella domstolen

Utmättningsborgenär: Caixa Económica Montepio Geral

Utmätningsskyldiga: Carlos Samuel Pimenta Marinho, Maria de Lurdes Coelho Pimenta Marinho, Daniel Pimenta Marinho, Vera da Conceição Pimenta Marinho

Tolkningsfrågor

Utgör unionsrätten – i den mån unionsmedborgarna i artiklarna 38 och 21 i [Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna] tillerkänns en grundläggande rätt till konsumentskydd respektive likabehandling av medborgare och företag – hinder för en nationell lagstiftning (enda artikeln i lagdekret nr 32765 av den 29 april 1943, om undantag från den allmänna bestämmelsen i artikel 1143 i civillagen), när denna lagstiftning innebär en särbehandling av banksektorn jämfört med övriga medborgare och företag, vad gäller vilken form låneavtal ska ha, och tillåter att en mindre formell typ av låneavtal ingås med banker?

Överklagande ingett den 5 juni 2017 av Republiken Estland av tribunalens dom i första instans (stora avdelningen) av den 24 mars 2017 i mål T-117/15: Republiken Estland mot Europeiska kommissionen

(Mål T-334/17 P)

(2017/C 256/17)

Rättegångsspråk: estniska

Parter

Klagande: Republiken Estland (ombud: N. Grünberg)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Republiken Lettland

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva den dom som meddelades av den Europeiska unionens tribunal den 24 mars 2017 i mål T-117/15, i den del talan har avvisats,
- återförvisa målet till tribunalen för prövning av de yrkanden som framställdes av Estland i överklagandet den 4 mars 2015, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Tribunalen har åsidosatt unionsrätten, då den bedömde att de åberopade domarna i målen Pimix ⁽¹⁾, Republiken Tjeckien mot kommissionen ⁽²⁾ och Litauen mot kommissionen ⁽³⁾, inte utgjorde väsentliga och nya element i enlighet med rättspraxis, och därmed bedömde att talan som väcktes av Republiken Estland den 4 mars 2015 mot Europeiska kommissionens beslut av den 22 december 2014, inkluderat i skrivelsen Ares (2014) 4324235, inte kunde prövas.
2. Som andra grund åberopas att tribunalen vid punkt 13 och 84 i domen av den 24 mars 2017 felaktigt har angett att förordning nr 60/2004 ⁽⁴⁾ publicerades på estniska i Europeiska unionens officiella tidning den 4 juli 2004, medan publiceringen i själva verket gjordes den 4 juli 2005. På så sätt har felaktiga fakta legat till grund för tribunalens bedömning av huruvida det endast grundat på nationell rätt finns möjlighet att kräva en avgift av operatörerna för överskottslager av socker som inte har tagits bort.
3. Som tredje grund åberopas att tribunalen har åsidosatt skyldigheten att motivera beslut. Tribunalen har inte behandlat skyldigheten att deklarerat överskottslager av socker som kvarhölls per den 1 maj 2004, vilket är anledningen till att man inte förstår tribunalens slutsats att underlåtelsen att inom tidsfristen publicera förordning nr 60/2004 i Europeiska unionens officiella tidning på estniska inte har hindrat Republiken Estland från att grunda sig på nationell lagstiftning för att erhålla en avgift från operatörerna med anledning av att överskottslager av socker inte tagits bort.

⁽¹⁾ Dom av den 12 juli 2012, Pimix, C-146/11, EU:C:2012:450.

⁽²⁾ Dom av den 29 mars 2012, Republiken Tjeckien mot kommissionen, T-248/07, EU:T:2012:170.

⁽³⁾ Dom av den 29 mars 2012, Litauen mot kommissionen, T-262/07, EU:T:2012:171.

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 60/2004 av den 14 januari 2004 om övergångsåtgärder inom sockersektorn med anledning av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens anslutning (EUT L 9, 2004, s. 8).

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 27 juni 2017 – Deutsche Post mot EUIPO – Media Logistik (PostModern)

(Mål T-13/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket PostModern — Det äldre nationella ordmärket POST och det äldre EU-ordmärket Deutsche Post — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Bevisning som för första gången lagts fram vid tribunalen)

(2017/C 256/18)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Deutsche Post AG (Bonn, Tyskland) (ombud: inledningsvis advokaterna K. Hamacher och C. Giersdorf, därefter K. Hamacher, och slutligen advokaterna K. Hamacher och G. Müllejan)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Hanne)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Media Logistik GmbH (Dresden, Tyskland) (ombud: advokaten S. Risthaus)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 3 november 2014 (ärende R 2063/2013-1) om ett invändningsförfarande mellan Deutsche Post och Media Logistik.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Bolaget Deutsche Post AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 107, 30.3.2015.

Tribunalens dom av den 20 juni 2017 – Industrie Aeronautiche Reggiane mot EUIPO – Audi (NSU)

(Mål T-541/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av EU-ordmärket NSU — Det äldre nationella ordmärket NSU — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Artikel 42.2 och 42.3 i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 256/19)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Industrie Aeronautiche Reggiane Srl (Reggio Emilia, Italien) (ombud: advokaten M. Gurrado)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: H. Kunz)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd, som intervenerat vid tribunalen: Audi AG (Ingolstadt, Tyskland)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 6 juli 2015 (ärende R 2132/2014-2), avseende ett invändningsförfarande mellan Audi och Industrie Aeronautiche Reggiane.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Industrie Aeronautiche Reggiane Srl ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 381, 16.11.2015.

Tribunalens dom av den 27 juni 2017 – Flamagas mot EUIPO – MatMind (CLIPPER)

(Mål T-580/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — Tredimensionellt EU-varumärke — Formen av en tändare med en sidovinge, som innehåller orddelen CLIPPER — Form som krävs för att uppnå det eftersträlvade tekniska resultatet — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och e ii, i förordning (EG) nr 207/2009 — Beskrivning av varumärket i registreringsansökan saknas)

(2017/C 256/20)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Flamagas, SA (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaterna I. Valdelomar Serrano, G. Hinarejos Mulliez och D. Gabarre Armengol)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Hanf)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: MatMind Srl (Rom, Italien) (ombud: advokaterna G. Cipriani och M. Cavattoni)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 30 juli 2015 (ärende R 924/2013-1) om ett ogiltighetsförfarande mellan MatMind och Flamagas.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Flamagas, SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 38, 1.2.2016.

Tribunalens dom av den 21 juni 2017 – Tillotts Pharma mot EUIPO — Ferring (OCTASA)(Mål T-632/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket OCTASA — De äldre tyska och beneluxiska ordmärkena PENTASA — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 256/21)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Tillotts Pharma AG (Rheinfelden, Schweiz) (ombud: advokaten M. Douglas)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Ferring BV (Hoofddorp, Nederländerna) (ombud: advokaten D. Slopek och I. Fowler, solicitor)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 7 september 2015 (ärende R 2386/2014-4) om ett invändningsförfarande mellan Ferring och Tillotts Pharma.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Tillotts Pharma AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 27, 25.1.2016.

Tribunalens dom av den 21 juni 2017 – City Train mot EUIPO (CityTrain)(Mål T-699/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket CityTrain — Frist för ingivande av överklagande — Oförutsebar omständighet — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och c och 7.2 i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 256/22)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: City Train GmbH (Regensburg, Tyskland) (ombud: advokaten C. Adori)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: H. Kunz)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 9 september 2015 (ärende R 843/2015-4) om en ansökan om registrering av figurkännetecknet CityTrain som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.

2) City Train GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 111, 29.3.2016.

Tribunalens dom av den 21 juni 2017 – M/S. Indeutsch International mot EUIPO – Crafts Americana Group (Återgivning av bågar mellan två parallella linjer)

(Mål T-20/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-figurmärke återgivande bågar mellan två parallella linjer — Särskiljningsförmåga — Artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 — Prövning av varumärket i den form det registrerats)

(2017/C 256/23)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: M/S. Indeutsch International (Noida, Indien) (ombud: inledningsvis D. Stone, D. Meale, A. Dykes, solicitors, och S. Malynicz, QC, därefter D. Stone och S. Malynicz och slutligen D. Stone, S. Malynicz och M. Siddiqui, solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Crafts Americana Group, Inc. (Vancouver, Washington, Förenta staterna) (ombud: J. Fish och V. Leitch, solicitors, och A. Bryson, barrister)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 5 november 2015 (ärende R 1814/2014-1) om ett ogiltighetsförfarande mellan Crafts Americana Group och M/S. Indeutsch International,

Domslut

- 1) Det beslut som första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 5 november 2015 (ärende R 1814/2014-1) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO förpliktas att ersätta M/S. Indeutsch Internationals rättegångskostnader.
- 3) Crafts Americana Group, Inc ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 106, 21.3.2016.

Tribunalens dom av den 27 juni 2017 – Clarke m.fl. mot EUIPO

(Mål T-89/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Tillfälligt anställda — Anställningsavtal för viss tid med en uppsägningsklausul som innebär att avtalet upphör om den anställdes namn inte upptas i förteckningen över godkända sökande i nästkommande allmänna uttagningsprov — Avtalet uppsagt enligt uppsägningsklausulen — Omvandling av en tidsbegränsad anställning till en tillsvidareanställning — Omsorgsplikt — Berättigade förväntningar)

(2017/C 256/24)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Nicole Clarke (Alicante, Spanien), Sigrid Dickmanns, (Gran Alacant, Spanien) och Elisavet Papathanasiou (Alicante) (ombud: advokaten H. Tettenborn)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Lukošūtė, biträdd av advokaten B. Wägenbaur)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av Europeiska unionens personaldomstol (tredje avdelningen) den 15 december 2015, Clarke m.fl. mot harmoniseringsbyrån (F-101/14 – F-103/14, EU:F:2015:151), och i vilket det förs talan om att denna dom ska upphävas.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Nicole Clarke, Sigrid Dickmanns och Elisavet Papathanasiou ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som har uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) i förevarande förfarande.

⁽¹⁾ EUT C 145, 25.4.2016.

Tribunalens dom av den 27 juni 2017 – NC mot kommissionen

(Mål T-151/16) ⁽¹⁾

(Subventioner — Undersökning av Olaf — Upptäckt av oegentligheter — Kommissionens beslut om administrativ påföljd — Uteslutning från deltagande i upphandlingsförfaranden och förlust av rätten att erhålla bidrag som finansieras med medel ur unionens allmänna budget under en period på 18 månader — Upptagande i databasen i systemet för tidig upptäckt och uteslutning — Tillämpning i tiden av olika versioner av budgetförordningen — Väsentliga formföreskrifter — Retroaktiv tillämpning av mindre ingripande repressiv lag)

(2017/C 256/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: NC (ombud: inledningsvis J. Killick och G. Forwood, barristers, samt advokaterna C. Van Haute och A. Bernard, och därefter J. Killick, G. Forwood, C. Van Haute och J. Jeram, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis F. Dintilhac och M. Clausen, sedan F. Dintilhac och R. Lyal)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 28 januari 2016 om administrativ påföljd i form av uteslutning av sökanden från deltagande i upphandlingsförfaranden och förlust av rätten att erhålla bidrag som finansieras med medel ur Europeiska unionens allmänna budget under en period på 18 månader, och om upptagande av sökanden, till följd härav, i systemet för tidig upptäckt och uteslutning, enligt artikel 108.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 2012, s. 1).

Domslut

- 1) Kommissionens beslut av den 28 januari 2016, om administrativ påföljd i form av uteslutning av sökanden från deltagande i upphandlingsförfaranden och förlust av rätten att erhålla bidrag som finansieras med medel ur Europeiska unionens allmänna budget under en period på 18 månader, och om upptagande av sökanden, till följd härav, i systemet för tidig upptäckt och uteslutning, enligt artikel 108.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, ogiltigförklaras.

2) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 279, 1.8.2016.

Tribunalens dom av den 21 juni 2017 – GP Joule PV mot EUIPO – Green Power Technologies (GPTech)

(Mål T-235/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket GPTech — Äldre EU-ordmärkena GP JOULE — Rätt att framställa invändning har inte påvisats inför invändningsenheten — Bevisning har lagts fram för första gången inför överklagandenämnden — Har inte beaktats — Överklagandenämndens utrymme för skönsmässig bedömning — Omständigheter som utgör hinder för att beakta ytterligare eller kompletterande bevis — Artikel 76.2 i förordning (EG) nr 207/2009 — Regel 17.4, regel 19.2, regel 20.1 och regel 50.1 i förordning (EG) nr 2868/95)

(2017/C 256/26)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: GP Joule PV GmbH & Co. KG (Reußenköge, Tyskland) (ombud: advokaten F. Döring)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: E. Zaera Cuadrado)

Motpart vid överklagandenämnden: Green Power Technologies, SL (Bollullos de la Mitación, Spanien)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 9 februari 2016 (ärende R 848/2015-2), om ett invändningsförfarande mellan GP Joule PV och Green Power Technologies.

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) GP Joule PV GmbH & Co. KG ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 279, 1.8.2016.

Tribunalens dom av den 22 juni 2017 – Biogena Naturprodukte mot EUIPO (ZUM wohl)

(Mål T-236/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket ZUM wohl — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Hänvisning till den skrivelse som ingetts till överklagandenämnden och som återges i överklagandet — Bevisning som bifogats begäran om muntlig förhandling)

(2017/C 256/27)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Biogena Naturprodukte GmbH & Co KG (Salzburg, Österrike) (ombud: advokaterna I. Schiffer och G. Hermann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Hanne)

Saken

Angående ett överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 23 februari 2016 (ärende R 1982/2015-1), beträffande en ansökan om registrering som EU-varumärke av figurkännetecknet ZUM wohl.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Biogena Naturprodukte GmbH & Co. KG ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 243, 4.7.2016.

Tribunalens dom av den 21 juni 2017 – Kneidinger mot EUIPO – Topseat International (toalettlöck)

(Mål T-286/16) ⁽¹⁾

(Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Registrerad gemenskapsformgivning som återger ett toalettlöck — Äldre gemenskapsformgivning — Ogiltighetsgrund — Särprägel — Artikel 6 i förordning (EG) nr 6/2002)

(2017/C 256/28)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Ernst Kneidinger (Wilhering, Österrike) (ombud: advokaten M. Grötschl)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Hanne)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Topseat International (Plano, Texas, Förenta staterna) (ombud: advokaterna C. Eckhardt, A. von Mühlendahl och P. Böhner)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som meddelades den 5 april 2016 av tredje överklagandenämnden vid EUIPO (ärende R 1030/2015-3) om ett ogiltighetsförfarande mellan Topseat International och Ernst Kneidinger.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Ernst Kneidinger ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 260, 18.7.2016.

Tribunalens dom av den 27 juni 2017 – Aldi Einkauf mot EUIPO – Fratelli Polli (ANTICO CASALE)(Mål T-327/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärket ANTICO CASALE — Absoluta registreringshinder — Artikel 52.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 7.1 b, c och g, samt artikel 52.1 a i förordning nr 207/2009)

(2017/C 256/29)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen och N. Bertram)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Rajh)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Fratelli Polli, SpA (Milano, Italien) (ombud: advokaterna C. Bacchini, M. Mazzitelli och E. Rondinelli)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 13 april 2016 (ärende R 1337/2015-2) om ett ogiltighetsförfarande mellan Aldi Einkauf och Fratelli Polli.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 287, 8.8.2016.

Tribunalens dom av den 27 juni 2017 – Jiménez Gasalla mot EUIPO (B2B SOLUTIONS)(Mål T-685/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket B2B SOLUTIONS — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 — Särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning — Artikel 7.3 i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 256/30)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Carlos Javier Jiménez Gasalla (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten E. Estella Garbayo)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 22 juli 2016 (ärende R 244/2016-4) om en ansökan om registrering av ordkännetecknet B2B SOLUTIONS som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet avslås.
- 2) *Carlos Javier Jiménez Gasalla ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 410, 7.11.2016.

Tribunalens dom av den 21 juni 2017 – Rare Hospitality International mot EUIPO (LONGHORN STEAKHOUSE)

(Mål T-856/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket LONGHORN STEAKHOUSE — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 — Likabehandling och principen om god förvaltningssed)

(2017/C 256/31)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Rare Hospitality International, Inc. (Orlando, Florida, Förenta staterna) (ombud: advokaten I. Lázaro Betancor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Bonne)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 12 september 2016 (ärende R 2149/2015-5), angående en ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet LONGHORN STEAKHOUSE.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) *Rare Hospitality International, Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 22, 23.1.2017.

Tribunalens beslut av den 31 maj 2017 – MS mot kommissionen

(Mål T-17/16) ⁽¹⁾

(Skadeståndstalan — Kommissionens beslut att säga upp ett ”avtal om samförstånd och anslutning till Team Europe” — Avtalsrättsligt skadeståndsansvar — Skiljedomsklausul saknas — Uppenbart att talan skall avvisas)

(2017/C 256/32)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: MS (ombud: inledningsvis advokaterna L. Levi och M. Vandenbussche, därefter advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: I. Martínez del Peral, C. Ehrbar et A.-C. Simon)

Saken

Talan enligt artikel 268 i EUF-fördraget om att kommissionen ska förpliktas att betala skadestånd, till följd av att den genom sitt beslut av den 10 april 2013 uteslöt sökanden från föreläsarnätverket Team Europe.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *MS ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 326, 5.9.2016.

Tribunalens beslut av den 1 juni 2017 – Camerin mot parlamentet

(Mål T-647/16) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Utstationering i tjänstens intresse — Pensionsålder — Ansökan om förlängning av tjänstledighet för uppehållande av annan tjänst — Avslag på ansökan — Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas — Förberedande rättsakt — Avvisning)

(2017/C 256/33)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Laure Camerin (Etterbeek, Belgien) (ombud: advokaten M. Casado García-Hirschfeld)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: S. Alves och M. Ecker)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av beslut av generalsekreteraren för gruppen Progressiva förbundet av socialdemokrater i Europaparlamentet av den 1 december 2015, genom vilket en ansökan om förlängning av sökandens tjänstledighet för uppehållande av annan tjänst efter den 31 december 2015 avslogs, samt beslut av gruppens ordförande av den 15 juni 2016, genom vilket denne på sökandens begäran omprövade det förstnämnda beslutet utan att ändra det.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Laure Camerin ska betala rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 410, 7.11.2016.

Tribunalens beslut av den 8 juni 2017 – Elevolution – Engenharia mot kommissionen

(Mål T-691/16) ⁽¹⁾

(EUF — Stödprogram för utveckling i Mauretanien — Uppdragsavtal ingånget med Mauretanien vid genomförande av programmet — Återkallande av bestridda debetnotor — Anledning saknas att döma i saken)

(2017/C 256/34)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Elevolution – Engenharia SA (Amadora, Portugal) (ombud: advokaterna A. Pinto Cardoso och L. Fuzeta da Ponte)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Aresu et M. França)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av ”beslut” av kommissionen, vilka skrivelser och tre debetnotor av den 26 juli 2016, angående återbetalning av olika belopp enligt ett uppdragsavtal mellan sökanden och Islamiska republiken Mauretanien, påstås innehålla.

Avgörande

- 1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*
- 2) *Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Elevolution – Engenharia SA.*

⁽¹⁾ EUT C 441, 28.11.2016.

Talan väckt den 15 maj 2017 – Danpower Baltic mot kommissionen

(Mål T-295/17)

(2017/C 256/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Danpower Baltic UAB (Kauno, Litauen) (ombud: advokaterna D. Fouquet, J. Nysten och J. Voß)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut om statligt stöd av den 19 september 2016 i ärende SA.41539 (2016/N) – Litauen, Investeringsstöd för högeffektivt kraftvärmeverk i Vilnius, UAB Vilniaus kogeneracinė jėgainė Viniaus Kogeneracine Jeigainė – C(2016) 5943 slutlig,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Genom den första grunden har sökanden gjort gällande att kommissionens beslut utgör ett fall av en uppenbart oriktig bedömning och att det har antagits på grundval av otillräcklig, ofullständig, irrelevant och inkonsekvent bevisning.
 - Kommissionens beslut har antagits på grundval av otillräcklig, ofullständig, irrelevant och inkonsekvent bevisning. Härvid avses särskilt uppgifter angående tillgången till privata investeringar i kombinerade kraftvärmeverk och andra värmeverk, kombinerade kraftvärmeverks miljöpåverkan, den existerande kapaciteten för avfallsförbränning i Litauen, status quo av värmemarknaden i Vilnius, samt Lietuvos Energijos underlåtenhet att genomföra ett giltigt anbudsförfarande för urval av en privat partner. Svaranden har inte beaktat dessa uppgifter.
2. Genom den andra grunden har sökanden gjort gällande att kommissionens beslut utgör ett åsidosättande av artikel 107 FEUF, såtillvida beslutet inte iakttar de individuella anmälnings- och utvärderingsförfaranden som krävs vid storskaligt stöd och förutsätter förekomsten av ett bidrag till ett gemensamt intresse.
 - Kommissionens beslut åsidosätter artikel 107 FEUF, såtillvida beslutet inte iakttar de individuella anmälnings- och utvärderingsförfaranden som krävs vid storskaligt stöd och förutsätter förekomsten av ett bidrag till ett gemensamt intresse. I kommissionens beslut fastställdes inte vederbörligen huruvida det statliga stödet främjar miljöskydd, i enlighet med § 33 i riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi 2014–2020. Svaranden tillämpade en felaktig bedömningsstandard och underlät att beakta att den potentiella minskningen av CO₂-utsläpp är avsevärt mindre än vad som framgår av beslutet.

3. Genom den tredje grunden har sökanden gjort gällande att kommissionens beslut utgör ett åsidosättande av artikel 107 FEUF, såtillvida beslutet kommer att resultera i ett kringgående av avfallshierarkin i Litauen.
- Kommissionens beslut innebär ett åsidosättande av artikel 107 FEUF, såtillvida beslutet kommer att resultera i ett kringgående avfallshierarkin i Litauen. Det statliga stödet kommer öka överkapaciteten hos avfallförbränningsanläggningarna i Litauen ytterligare och minska initiativ till att främja återvinning och återanvändning. Detta kommer förhindra Litauen från att uppnå målet om 50 procents återvinning enligt direktiv 2008/98/EG. Europeiska kommissionen har själv uppmanat den litauiska regeringen att inte ge initiativ till att uppföra anläggningar för avfallsförbränning.
4. Genom den fjärde grunden har sökanden gjort gällande att kommissionens beslut utgör ett åsidosättande av artikel 107 FEUF, såtillvida det i beslutet fastställdes att ett statligt ingripande i form av statligt stöd var nödvändigt.
- Sökanden vare sig undersökte eller beaktade bevisningen för att värmemarknaden i Vilniusdistriktet skulle ge upphov till liknande förbättringar för miljöskyddet genom att ersätta gas med biomassa, utan att ett statligt ingripande var nödvändigt. Det förekommer inga marknadsmisslyckanden på Vilnius värmemarknad. Värmemarknaden är en konkurrenskraftig marknad med konkurrenskraftiga priser som vederbörligen ger initiativ till att investera i CO₂-neutral förbränningskapacitet av biomassa- och avfall.
5. Genom den femte grunden har sökanden gjort gällande att kommissionens beslut utgör ett åsidosättande av artikel 107 FEUF, såtillvida det i beslutet fastställdes att det statliga stödet var proportionerligt.
- I kommissionens beslut saknas en vederbörlig proportionalitetsbedömning, såtillvida de uppgifter den litauiska regeringen lämnat godtogs utan prövning i beslutet, samt att ett inkorrekt kontrafaktiskt scenario tillämpades då två fundamentalt olika investeringsprojekt jämfördes (kombinerade kraftvärmeverk med värmeverk, istället för att två projekt avseende kombinerade kraftvärmeverk jämfördes).
6. Genom den sjätte grunden har sökanden gjort gällande att kommissionens beslut utgör ett åsidosättande av artikel 107 FEUF, såtillvida det i beslutet fastställdes att det statliga stödet skulle ha en stimulanseffekt.
- Sökanden förlitade sig på den litauiska regeringens påståenden att stödmottagaren i annat fall inte skulle ha uppfört Vilnius värmekraftverk, vilket emellertid inte är riktigt då sådan verksamhet till fullo faller inom stödmotagarens normala verksamhetsområde, det vill säga att mottagaren inte var i behov av ytterligare stimulans.
7. Genom den sjunde grunden har sökanden gjort gällande att kommissionens beslut utgör ett åsidosättande av artikel 107 FEUF, såtillvida det i beslutet gjordes en felaktig bedömning av påverkan på konkurrensen på Vilnius värmemarknad.
- Svaranden hade tillgång till uppgifter avseende konkurrensen på Vilnius värmemarknad men gjorde uppenbarligen en felaktig bedömning av dessa uppgifter, då svaranden fann att konkurrensen inte skulle påverkas. I synnerhet beaktades inte risken för att existerande marknadsaktörer, såsom sökanden, kunde undanträngas i tillräcklig utsträckning och svarandens slutsatser i detta avseende är således felaktiga. Det statliga stödet kommer att undantränga oberoende värmeproducenter som driver CO₂-neutrala biomassa-värmeanläggningar. Det statliga stödet gör det dessutom möjligt för Vilnius KJ att omedelbart bli en dominerande marknadsaktör med en marknadsandel på ungefär 51 procent.

Talan väckt den 11 maj 2017 – Adrian Iordachescu m.fl. mot parlamentet m.fl.

(Mål T-298/17)

(2017/C 256/36)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Sökande: Adrian Iordachescu (Bukarest, Rumänien), Florina Iordachescu (Bukarest), Mihaela Iordachescu (Bukarest), Cristinel Iordachescu (Bukarest) (ombud: advokaten A. Cuculis)

Svarande: Europaparlamentet, Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- delvis ogiltigförklara direktiv 2014/40/EU, artikel 10 och bilaga II Bildarkiv VARNING 5 "Serie 1 Bild",
- i andra hand delvis ändra direktiv 2014/40, artikel 10 och bilaga II, vilka godkänts av kommissionen, beträffande avsaknaden av hänvisningar på cigarettpaket till någon informationskälla eller till en friskrivningsklausul avseende de foton som visas på cigarettpaket och införandet av en varning, på alla cigarettpaket som säljs i Europeiska unionen, avseende de bilder som används på cigarettpaketet och en särskild hänvisning till en källa där man kan få information om de bilder som används på dessa paket, för att undanröja alla misstankar,
- ändra tillvägagångssättet för att inhämta samtycke från de personer som förekommer på dessa cigarettpaket, på så sätt att det krävs att dessa personer ger sitt samtycke till att deras riktiga namn och personliga medicinska uppgifter publiceras, för att undvika förväxling av de personer som förekommer på dessa cigarettpaket, medan personuppgifterna och de medicinska uppgifterna anges tillsammans med den källa som skickas till de personer som önskar erhålla uppgift om identiteten och sjukdomshistorien för de personer som förekommer på cigarettpaketerna,
- ålägga dessa två institutioner, parallellt med kommissionen, att tillhandahålla en bestyrkt kopia av samtycket från den person som förekommer på bildserien nr 5, serie 1, utan att dölja personuppgifter och foton som hänför sig till det givna samtycket, för att kunna inhämta ett rättsligt sakkunnigutlåtande beträffande dessa foton, och
- ålägga svarandena att betala ett belopp på 1 000 000 euro i skadestånd för den ideella skada som sökandena vållats i form av lidande till följd av att dessa bilder visats relativt kort tid efter att deras far avlidit och lidande till följd av att uppgifter dolts som skulle ha kunnat klargöra omständigheterna avseende den person som förekommer på cigarettpaketerna, vilka skulle ha förkortat den tid under vilken familjen åsamkades lidande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena en grund avseende effekterna av direktiv 2014/40/EU på deras dagliga liv, med beaktande av den oro som de vållats till följd av likheten mellan den person som förekommer på cigarettpaketerna och deras avlidne far.

Talan väckt den 25 maj 2017 – European Dynamics Luxembourg och Evropaïki Dynamiki mot Europeiska investeringsfonden

(Mål T-320/17)

(2017/C 256/37)

Rättegångsspråk: Engelska

Parter

Sökande: European Dynamics Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg), Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Aten, Grekland) (ombud: advokaterna M. Sfyri och C-N. Dede)

Svarande: Europeiska investeringsfonden (EIF)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut, vilket delgavs sökandena den 16 maj 2017, avseende sökandenas anbud vid öppet upphandlingsförfarande (referens 2016-MIBO_IPA_PPI-002), i vilket sökandena informerades om att deras anbud inte bedömdes vara det ekonomiskt mest fördelaktiga,
- förplikta svaranden att till sökandena betala straffskadestånd (exemplary damages) med ett belopp på 100 000 euro (ett hundra tusen euro), och
- förplikta svaranden att ersätta sökandenas rättegångskostnader, även för det fall att talan ogillas.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena som enda grund att svaranden åsidosatt de unionsrättsliga bestämmelserna om offentlig upphandling, principerna om öppenhet och bestämmelserna i direktiven om offentlig upphandling, samt EIF:s praktiska riktlinjer, då svaranden inte har underrättat sökandena om antalet tilldelade poäng för varje tilldelningskriterium för det vinnande anbudet, eller gett en detaljerad analys av sökandenas anbuds styrkor och svagheter i förhållande till det vinnande anbudet. Sökandena hävdar att svaranden genom att ha påverkat deras rätt till ett effektivt rättsmedel mot det angripna beslutet negativt, har brutit mot principen om god förvaltningssed.

Talan väckt den 30 maj 2017 – Air France-KLM mot kommissionen

(Mål T-337/17)

(2017/C 256/38)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Air France-KLM (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Wachsmann och S. Thibault-Liger)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand till fullo ogiltigförklara, på grundval av artikel 263 FEUF, Europeiska kommissionens beslut C(2017) 1742 final av den 17 mars 2017 om ett förfarande enligt artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, artikel 53 i EES-avtalet och artikel 8 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om lufttransport (ärende AT.39258 – luftfrakt) såvitt gäller Air France-KLM, samt de skäl som ligger till grund för beslutets artikeldel, på grundval av den första grunden;
- i andra hand, för det fall tribunalen inte till fullo ogiltigförklarar beslut C(2017) 1742 final på grundval av den första grunden:
 - ogiltigförklara artikel 1, första stycket, 1) (b), 2) (b), 3) (b) och 4) (b) i beslut C(2017)1742 final, i det att konstaterandet att Air France-KLM gjort en enda, fortlöpande överträdelse grundar sig på bevis som förebringats av Lufthansa inom ramen för bolagets ansökan om immunitet med tillämpning av kommissionens meddelande från år 2002 om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden, jämte därmed sammanhängande skäl, artikel 3 (b) och (d) i beslutet i det att Air France-KLM åläggs två böter om totalt 307 360 000 euro, och artikel 4 i beslutet, och därför på grundval av artikel 261 FEUF sätta ned bötesbeloppet i enlighet med den andra grunden;

- ogiltigförklara artikel 1, första stycket, 1) (b), 2) (b), 3) (b) och 4) (b) i beslut C(2017)1742 final, i det att den enda, fortlöpande överträdelse som Air France-KLM påstås ha gjort inte omfattar de flygbolag som avses i beslutsskälerna såsom inblandade i förfaranden som är hänförliga till denna överträdelse, jämte därmed sammanhängande skäl, artikel 3 (b) och (d) i beslutet i det att Air France-KLM åläggs två böter om totalt 307 360 000 euro, och artikel 4 i beslutet, och därför på grundval av artikel 261 FEUF sätta ned bötesbeloppet i enlighet med den tredje grunden;
- ogiltigförklara artikel 1, första stycket, 2) (b) och 3) (b) i beslut C(2017)1742 final, i det att det konstateras att den enda, fortlöpande överträdelse som Air France-KLM påstås ha gjort omfattar frakttjänster till EES (trafik *inbound* EES), jämte därmed sammanhängande skäl, artikel 3 (b) och (d) i beslutet i det att Air France-KLM åläggs två böter om totalt 307 360 000 euro, och artikel 4 i beslutet, och därför på grundval av artikel 261 FEUF sätta ned bötesbeloppet i enlighet med den fjärde grunden;
- i tredje hand, för det fall tribunalen inte ogiltigförklarar beslut C(2017) 1742 final på den andra, tredje eller den fjärde grunden:
 - ogiltigförklara artikel 1, första stycket, 1) (b), 2) (b), 3) (b) och 4) (b) i beslut C(2017)1742 final, i det att det konstateras att vägran att ge speditörerna ett kommissionsuppdrag utgör en separat del av den enda, fortlöpande överträdelse som läggs Air France-KLM till last, jämte därmed sammanhängande skäl, artikel 3 (b) och (d) i beslutet i det att Air France-KLM åläggs två böter om totalt 307 360 000 euro, och artikel 4 i beslutet, och därför på grundval av artikel 261 FEUF sätta ned bötesbeloppet i enlighet med den femte grunden;
- i fjärde hand, för det fall tribunalen inte ogiltigförklarar beslut C(2017) 1742 final på den femte grunden:
 - ogiltigförklara artikel 3 (b) och (d) i beslut C(2017) 1742 final, i det att Air France-KLM åläggs två böter om totalt 307 360 000 euro, på den grunden att beräkningen av dessa böter integrerar avgifterna och 50 procent av inkomsterna in mot EES (inkomster *inbound* EES) för Société Air France och KLM (enligt den sjätte grunden), överskattar allvaret i den överträdelse som läggs Air France-KLM till last (enligt den sjunde grunden), lägger Société Air France till last en felaktig överträdelseperiod (enligt den åttonde grunden) och tillämpar en otillräcklig bötesnedsättning utifrån tillämpligt regelverk (enligt den nionde grunden), jämte därmed sammanhängande skäl, och därför på grundval av artikel 261 FEUF sätta ned bötesbeloppet till ett lämpligt belopp;
- under alla omständigheter förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden nio grunder.

1. Första grunden: Det var fel att hålla Air France-KLM ansvarigt för Air Frances och KLM:s förfaranden. Denna grund delas in i två delgrunder:
 - Första delgrunden: Det var fel att hålla Air France-KLM ansvarigt för Air Frances förfaranden från och med den 15 september 2004 och för KLM:s förfaranden från och med den 5 maj 2004;
 - Andra delgrunden: Det var fel att hålla Air France-KLM ansvarigt för Air Frances förfaranden mellan den 7 december 1999 och den 15 september 2004;
2. Andra grunden: Åsidosättande av 2002 års meddelande om förmånlig behandling, av principen om berättigade förväntningar, likabehandlingsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen mellan Air France-KLM och Lufthansa, vilket påverkat tillåtligheten av den bevisning som förebärats inom ramen för Lufthansas ansökan om immunitet;
3. Tredje grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten, likabehandlingsprincipen, icke-diskrimineringsprincipen och principen om skydd mot godtycklig bedömning från kommissionens sida, i det att beslutets artikeldel inte omfattar flygbolag som deltagit i förfarandena. Denna grund delas in i två delgrunder:
 - Första delgrunden: Det har inte lämnats någon tillräcklig motivering till varför beslutets artikeldel inte omfattar flygbolag som deltagit i förfarandena.

- Andra delgrunden: I och med att beslutets artikeldel inte omfattar flygbolag som deltagit i förfarandena har kommissionen åsidosatt likabehandlingsprincipen, icke-diskrimineringsprincipen och principen om skydd mot godtycklig bedömning från kommissionens sida;
- 4. Fjärde grunden: Den omständigheten att trafik *inbound* EES ingår i den enda, fortlöpande överträdelsen, innebär ett åsidosättande av de regler som begränsar kommissionens territoriella behörighet. Denna grund delas in i två delgrunder:
 - Första delgrunden: De förfaranden som är att hänföra till trafik *inbound* EES kan inte anses ha genomförts inom EES;
 - Andra delgrunden: Kommissionen har inte styrkt kvalificerade effekter inom EES av de förfaranden som är att hänföra till trafik *inbound* EES;
- 5. Femte grunden: Motstridiga skäl har lämnats, samt en uppenbart felaktig bedömning har gjorts, vilket påverkar konstaterandet att vägran att lämna kommissionsuppdrag åt speditörerna utgjorde en separat del av den enda, fortlöpande överträdelsen. Denna grund delas in i två delgrunder:
 - Första delgrunden: Motstridiga skäl har lämnats med avseende på detta konstaterande;
 - Andra delgrunden: En uppenbart felaktig bedömning har gjorts med avseende på detta konstaterande;
- 6. Sjätte grunden: Kommissionen gjorde en felaktig beräkning av vilka försäljningsvärden som skulle beaktas vid beräkningen av de böter som skulle åläggas Air France-KLM. Denna grund delas in i två delgrunder:
 - Första delgrunden: Kommissionen lämnade en motstridig motivering och gjorde i flera avseenden en felaktig rättstillämpning och en uppenbart felaktig bedömning i samband med att den tog med avgifter i beräkningen av försäljningsvärdet;
 - Andra delgrunden: I och med att kommissionen tog med 50 procent av inkomsterna *inbound* EES i försäljningsvärdet, så åsidosatte den 2006 års riktlinjer för bötesberäkning och principen *ne bis in idem*;
- 7. Sjunde grunden: Felaktig bedömning av överträdelsens allvar. Grunden delas in i två delgrunder:
 - Första delgrunden: Kommissionens felaktiga bedömning i flera avseenden, samt dennes åsidosättande av principen att sanktioner ska vara proportionerliga och av likabehandlingsprincipen, ledde till att kommissionen överskattade överträdelsens allvar;
 - Andra delgrunden: Kommissionen ansåg, i strid med reglerna om kommissionens territoriella behörighet, att kontakter rörande förfaranden som genomförts utanför EES skulle anses ingå i överträdelsen, vilket ledde till att kommissionen överskattade överträdelsens allvar;
- 8. Åttonde grunden: Kommissionen gjorde en felaktig bedömning av hur länge Air Frances överträdelse hade pågått, vilket påverkade beräkningen av Air France-KLM:s böter.
- 9. Nionde grunden: Kommissionen lämnade en bristfällig motivering och gjorde en icke-adekvat nedsättning då kommissionen satte ned böterna med 15 procent utifrån tillämpligt regelverk.

Talan väckt den 13 juni 2017 – Qualcomm och Qualcomm Europe mot kommissionen

(Mål T-371/17)

(2017/C 256/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Qualcomm, Inc. (San Diego, Kalifornien, Förenta staterna) Qualcomm Europe, Inc. (San Diego) (ombud: advokaterna M. Pinto de Lemos Fermiano Rato och M. Davilla)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2017) 2258 final av den 31 mars 2017 om ett förfarande enligt artiklarna 18.3 och 24.1 d i rådets förordning nr 1/2003 i ärende AT.39711 – Qualcomm (underprissättning i konkurrensbegränsande syfte), och

- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sex grunder.

1. Som första grund åberopar sökandena att det angripna beslutet åsidosätter principen om nödvändighet

- Sökandena anför inledningsvis att det angripna beslutet går utöver föremålet för kommissionens utredning, vilket avgränsas genom meddelandet om invändningar, det muntliga förhöret, lägesrapportmötet (State-of-Play meeting) och i tidigare skrivelser med begäran om information, avseende såväl det åberopade missbrukets varaktighet som kommissionens uppfattning om potentiella orsaker till skada.
- Sökandena anför vidare att de omfattande frågor som det angripna beslutet innehöll inte kan betraktas som följdfrågor som endast syftar till att klargöra de argument som sökanden lämnat i svaret på meddelandet om invändningar och under det muntliga förhöret, utan utgjorde helt nya, oberättigade frågor.
- Enligt sökandena följer det angripna beslutet upp frågor som berör sökandenas svar på respektive begäran om information som i vissa fall beslutades för mer än fem år sedan, angående faktiska omständigheter som ägde rum för minst tio år sedan. Sökandena hävdar att om den nu efterfrågade informationen verkligen var nödvändig för att kommissionen skulle kunna bedriva sin utredning, hade de med all rätt kunnat förvänta sig att kommissionen skulle ha begärt denna information och dessa klargöranden innan meddelandet om invändningar antogs i december 2015, och inte i början av 2017.
- Enligt sökandena ålägger det angripna beslutet dem vidare att för kommissionens räkning utföra en betydande mängd arbete, inklusive att behandla data som ska tillhandahållas i ett specifikt format.
- Slutligen anför sökandena att kommissionen inte får ålägga sökandena att vid vite utföra en betungande uppgift, till synes utformad att ge dem möjlighet att underbygga sina argument i svaret på meddelandet om invändningar.

2. Som andra grund åberopar sökandena att det angripna beslutet åsidosätter proportionalitetsprincipen

- Sökandena anför att den information som det angripna beslutet syftar till att få dem att lämna är oberättigad, omfattande och extremt betungande att samla in eller sammanställa. Enligt sökandena ålägger det angripna beslutet dem att samla in en stor mängd information som de inte samlar in och förvarar systematiskt i sin ordinarie affärsverksamhet, och att utföra en mycket betydande mängd arbete för kommissionens räkning.
- Sökandena anför vidare att det vitesföreläggande som det angripna beslutet omfattar, för det fall att sökandena inte skulle lämna informationen i fråga inom tidsfristen, är otillbörligt och att de angivna tidsfristerna är oskäliga.

3. Som tredje grund åberopar sökandena att det angripna beslutet saknar tillräcklig motivering

Sökandena anför att det angripna beslutet i flera delar innehåller en icke övertygande, oklar, vag och otillräcklig motivering som inte rättfärdigar kommissionens alltför långtgående och inte nödvändiga begäran om information. Enligt sökandena saknar beslutet helt motivering i andra delar. Sökandena hävdar således att de inte förstår skälen till att den begärda informationen är nödvändig för att kommissionen ska kunna bedriva sin utredning.

4. Som fjärde grund åberopar sökandena att beslutet söker skapa en otillbörlig omvänd bevisbörda

Sökandena anför att det angripna beslutet syftar till att vända på bevisbördan och förmå sökandena att ta fram bevis gentemot sig själva. Detta sker särskilt genom att det i beslutet begärs att sökandena för kommissionens räkning ska kontrollera sina redovisningsuppgifter, även om uppgifterna har granskats noggrant av externa kontrollanter. Sökandena hävdar att de genom det angripna beslutet på ett likande sätt ombeds visa att deras affärsverksamhet har bedrivits på ett lagenligt sätt.

5. Som femte grund åberopar sökandena att det angripna beslutet strider mot rätten att inte behöva vittna mot sig själv
- Sökandena anför att det angripna beslutet ålägger dem att lämna information som inte rätteligen kan anses bestå i fakta eller dokument, utan beräkningar, detaljer och koder, hypotetiska priser samt analyser och tolkningar av historiska antaganden gjorda för flera år sedan.
 - Sökandena anför vidare att det angripna beslutet ålägger dem att visa att de proaktivt har vidtagit åtgärder för att följa EU:s konkurrensregler.
6. Som sjätte grund åberopar sökandena att det angripna beslutet åsidosätter principen om god förvaltningssed

Enligt sökandena väcker tidpunkten för antagning av det angripna beslutet och dess innehåll och sammanhang allvarliga misstankar om administrativa missförhållanden, lagföringsgrund och trakasserier, och tyder på att kommissionen missbrukar sin vidsträckt utredningsbefogenhet i ett försök att dölja sitt misslyckande med att efter mer än sju års utredning fastställa den åberopade överträdelsen.

Överklagande ingett den 12 juni 2017 – Louis Vuitton Malletier mot EUIPO – Bee Fee Group (LV POWER ENERGY DRINK)

(Mål T-372/17)

(2017/C 256/40)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Louis Vuitton Malletier (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi och N. Parrotta)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Bee Fee Group LTD (Nicosia, Cypern)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke i svart, rött och vitt innehållande orden "LV POWER ENERGY DRINK" – EU-varumärke nr 12 898 219

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av den fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 29 mars 2017 i ärende R 906/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och förklara det omstridda varumärket ogiltigt,
- förplikta EUIPO att ersätta klagandens rättegångskostnader, och
- förplikta innehavaren att ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.5 förordning nr 207/2009.
 - Åsidosättande av artikel 75 förordning nr 207/2009 och av principen om rättssäkerhet.
-

Överklagande ingett den 9 juni 2017 – Louis Vuitton Malletier mot EUIPO – Fulia Trading (LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE)**(Mål T-373/17)**

(2017/C 256/41)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter***Klagande:* Louis Vuitton Malletier (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi och N. Parrotta)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Fulia Trading Ltd (London, Förenade kungariket)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Motparten vid överklagandenämnden*Omtvistat varumärke:* EU-figurmärke innehållande orden "LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE" – Ansökan om registrering nr 13 514 534*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av den fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 29 mars 2017 i ärende R 1567/2016-4**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet och därmed neka registrering av det omstridda varumärket,
- förplikta EUIPO att ersätta klagandens rättegångskostnader, och
- förplikta Fulia att ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.5 förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 75 förordning nr 207/2009 och av principen om rättssäkerhet.

Överklagande ingett den 13 juni 2017 – Cuervo y Sobrinos1882 mot EUIPO – A. Salgado Nespereira (Cuervo y Sobrinos LA HABANA 1882)**(Mål T-374/17)**

(2017/C 256/42)

*Överklagandet är avfattat på spanska***Parter***Klagande:* Cuervo y Sobrinos1882, SL (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna S. Ferrandis González och V. Balaguer Fuentes)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* A. Salgado Nespereira, SA (Ourense, Spanien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "Cuervo y Sobrinos LA HABANA 1882" – EU-varumärke nr 10 931 087

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 29 mars 2017 i ärende R 1141/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- delvis ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 29 mars 2017 i ärende R 1141/2016-4, närmare bestämt i den del det fastställer det beslut som EUIPO:s annulleringsenhet meddelade den 29 april 2016 i upphävandeförfarande nr 10 786 C i den del EU-varumärke nr 010931087 "Cuervo y Sobrinos LA HABANA 1882" upphävs för varor i klasserna 14 och 16, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna till följd av de förfaranden i lägre instans, inför annulleringsenheten och fjärde överklagandenämnden vid EUIPO, som lett fram till detta överklagande.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 5 juni 2017 – Fenyves mot EUIPO (Blue)

(Mål T-375/17)

(2017/C 256/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Klaudia Patricia Fenyves (Hevesvezekény, Ungern) (ombud: advokaten I. Monteiro Alves)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "BLUE" – Registreringsansökan nr 15 287 907

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 27 mars 2017 i ärende R 1974/2016-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- återförvisa ärendet till EUIPO för handläggning av registreringsansökan, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna vid överklagandenämnden.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning nr 207/2009.
-

Överklagande ingett den 8 juni 2017 – La Zaragozana mot EUIPO – Heineken Italia (CERVISIA)**(Mål T-378/17)**

(2017/C 256/44)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter***Klagande:* La Zaragozana, SA (Zaragoza, Spanien) (ombud: advokaten L. Broschat García)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Heineken Italia SpA (Pollein, Italien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Motparten vid överklagandenämnden*Omtvistat varumärke:* EU-figurmärke innehållande ordelementet "CERVISIA" – Registreringsansökan nr 13 395 397*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 13 mars 2017 i ärende R 1241/2016-5**Yrkanden***Klaganden yrkar att tribunalen ska**— ogiltigförklara det överklagade beslutet.***Grund***— Åsidosättande av artikel 8.1 b förordning nr 207/2009.*

Överklagande ingett den 20 juni 2017 – Tengelmann Warenhandelsgesellschaft mot EUIPO – C & C IP (T)**(Mål T-379/17)**

(2017/C 256/45)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter***Klagande:* Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG (Mülheim an den Ruhr, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Prange och S. Köber)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* C & C IP Sàrl (Luxemburg, Luxemburg)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* EU-figurmärke innehållande ordelementet "T" – Registreringsansökan nr 011 623 097*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 23 mars 2017 i ärende R 415/2015-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva beslutet meddelat av femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 23 mars 2017 i ärende nr R 415/2015-5 om invändningsförfarandet nr B 002 256 702, angående ansökan om EU-varumärke nr 011 623 097, vilket mottogs av klaganden den 12 april 2017, och ändra beslutet på så sätt att invändningen ogillas i sin helhet, samt
- förplikta EUIPO och, om det blir aktuellt, motparten vid överklagandenämnden, att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna vid överklagandenämnden.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 23 juni 2017 – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik mot EUIPO (Лидер)**(Mål T-386/17)**

(2017/C 256/46)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH (Bühl, Tyskland) (ombud: advokaten A. Lingenfelder)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "Лидер" – Registreringsansökan nr 15 466 791

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 28 april 2017 i ärende R 2066/2016-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 20 juni 2017 – Triggerball mot EUIPO (Formen på ett bollliknande föremål med kanter)**(Mål T-387/17)**

(2017/C 256/47)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Triggerball GmbH (Baiern-Piusheim, Tyskland) (ombud: advokat H. Emrich)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: tredimensionellt EU-varumärke (Formen på ett bollliknande föremål med kanter) – Registreringsansökan nr 15 528 615

Överklagat beslut: Beslut meddelat av den fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 20 april 2017 i ärende R 376//2017-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b förordning nr 207/2009.

Tribunalens beslut av den 13 juni 2017 – Sandvik Intellectual Property mot EUIPO – Adveo Group International (ADVEON)

(Mål T-115/16) ⁽¹⁾

(2017/C 256/48)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 211, 13.6.2016.

Tribunalens beslut av den 14 juni 2017 – Heineken Romania mot EUIPO – Lénárd (Csíki Sör)

(Mål T-83/17) ⁽¹⁾

(2017/C 256/49)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på sjätte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 121, 18.4.2017.

Tribunalens beslut av den 8 juni 2017 – Post Telecom mot EIB

(Mål T-158/17) ⁽¹⁾

(2017/C 256/50)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på nionde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 144, 8.5.2017.

Tribunalens beslut av den 12 juni 2017 – Eco-Bat Technologies m.fl. mot kommissionen**(Mål T-232/17)**

(2017/C 256/51)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV